

ŠOLSK 2

ČASOPIS

OSNOVNE ŠOLE
BOŽIDARJA JAKCA

Šolsko leto 2010/11

OSNOVNI PODATKI ŠOLE

USTANOVITELJ ŠOLE

Mesto Ljubljana

SEDEŽ ŠOLE

Nusdorferjeva 10, 1000 Ljubljana

RAVNATELJICA Nataša Kranjčan

Urednica

Sabina Kirm

Lektoriranje

Petra Tomažin

Oblikovanje

Beton & Vrbinc Co.

Tisk

URADNE URE

tajništvo: vsak delovnik

9.30–11.30 in 13.00–14.00

računovodstvo: vsak delovnik

9.30–11.30 in 13.30–14.30

TELEFONSKE ŠTEVILKE

IN NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE

tajništvo

01 520 66 50

fax 01 520 66 60

majda.babnik@guest.arnes.si

ravnateljica

01 520 66 51

natasa.kranjcan@guest.arnes.si

pomočnica ravnateljice

01 520 66 58

lilijana.pesek@guest.arnes.si

zbornica

01 520 66 52

svetovalna služba

01 520 66 53

svetovalne@os-bozidarjakca.si

športni kabinet

01 520 66 55

darja.borovsek@guest.arnes.si

knjižnica

01 520 66 56

sabina.grabljevec@guest.arnes.si

računovodstvo

01 520 66 57

vida.tomljenovic@guest.arnes.si

zobna ambulanta

01 548 20 04

PŠ Hrušica

01 544 36 45

marjana.klemencic@guest.arnes.si

fax PŠ Hrušica

01 544 36 46

SPLETNE STRANI

www.os-bozidarjakca.si

Še malo, še čisto malo, pa se bodo tiste »ta dolge« počitnice, ki se jih vsi tako veselimo, končno začele.

Nato pa ... morje, poležavanje na plaži, tone sladoleda in hladne pijače, druženja s prijatelji, na kupe prebranih knjig, sanjarjenje na balkonu ... mmmmm, tudi jaz že komaj čakam vse to. Marsikdo od vas bo doživel tisti prvi poljub in tisto najlepšo poletno romanco, ki še dolgo ne bo šla v pozabo. Želim vam čim več lepih trenutkov s prijatelji in vašimi najdražjimi.

Res je, tole poletje bo gotovo spet nekaj posebnega za vse nas. Veselimo se ga vsak dan.

Za konec imam za vas eno super idejo za poletne dni! V časopisu poišči navodila za fotografski natečaj in ujemi kakšen poseben poletni trenutek in si prisluži lepo nagrado. Med počitnicami lahko pišete in ustvarjate že za naslednjo številko šolskega časopisa.

Sabina Kirm

Učiteljice Podružnične šole Hrušica se iz srca zahvaljujemo vsem donatorjem, ki so nam priskrbeli material, s katerim smo in še bomo veliko ustvarjali ...

Za karton se zahvaljujemo podjetju Omieron:

Za les se zahvaljujemo podjetju:

JANEZ SELŠEK ml., s.p.

ZUPANČIČEVA 7

1230 DOMŽALE

janez.selsek@gmail.com

041 861 671

Za samolepilno folijo se zahvaljujemo podjetju Marlow d.o.o.:

Za usnje se zahvaljujemo gospodu Jožetu Grčarju,

Za blago gospe Mariji Selšek, za šivanje vrečk pa gospe Jožici Gerjol.

Hvala tudi vsem sodelujočim staršem za čas, ustvarjalne ideje in dobro voljo.

Zahvaljujemo se podjetju Bauhaus

za donacijo materiala, s katerim so

učenci ustvarjali izdelke za božični bazar.

Za donacijo didaktičnih igračk se zahvaljujemo podjetju Baby Center. S podarjenimi igračami bo preživljanje časa v podaljšanem bivanju, za učence centralne in podružnične šole, še bolj zabavno.

Nagradni ...

Fotografski natečaj

Sodelujoči v zimskem fotografskem natečaju so pokazali izjemen talent za fotografranje, vse prispale slike so bile zelo dobre. Tema za fotografranje je bila zimska, in sicer Živali v snegu in Snežne umetnije. Glasovanje za najboljšo fotografijo je potekalo preko šolske spletne strani in zanje ste lahko glasovali vsi, ki ste obiskali to stran. Takole so si sledile najboljše tri:

1

1. mesto je z 31 glasovi dosegel Tomaž Žigon iz 9. a razreda, s sliko »Lovec«

2

2. mesto z 12 glasovi je zasedel Nejc Slatinšek iz 7. a razreda s sliko »Dva konja«

3

3. mesto z 11 glasovi pa Abrahamsberg Matej iz 2. a razreda s sliko »Veverica«

Razpis

V začetku naslednjega šolskega leta vas čaka nov poletni fotografski natečaj oziroma izziv, zato med počitnicami nikar ne pozabi vzeti s sabo fotoaparata.

Poletni temi sta:

1.
Narava poleti
(morje, travniki, polja, jezera ...)
2.
Poletne aktivnosti
(plavanje, kolesarjenje, taborjenje, veslanje ...)

Svoje fotografije pošljite na elektronski naslov sabina.grabljevec@guest.arnes.si do ponedeljka, 3. oktobra 2011

Želim vam veliko poletnih, osvežilnih in morskih užitkov.

Sabina Kirm

Zgodilo se je ...

Novoletni bazar

2. decembra smo na OŠ Božidarja Jakca in podružnični šoli Hrušica priredili za vse učence, starše, učitelje in okoliške prebivalce novoletni bazar. Z medsebojnim sodelovanjem staršev, učiteljev in učencev smo na delavnicah izdelali čudovite novoletne izdelke. Pri pridobivanju različnih materialov za ustvarjanje so učiteljicam pomagala številna okoliška podjetja, ki so na ta način prispevala k uspešnosti bazarja. Učenci so ustvarjali pri pouku tehnike in tehnologije, na tehniškem dnevu, pri interesnih dejavnostih in podaljšanem bivanju. Izdelovali so iz različnih materialov, poudarek pa je bil na naravnem in odpadnem materialu, saj smo EKO šola. Izpod spretnih rok je nastalo veliko voščilnic, adventnih venčkov, pujskov za srečo, novoletnih okrasov za božična drevesca, božičnih piškotov in še veliko drugih praktičnih stvari. Ko je bilo vse pripravljeno za prodajo, so učenci skupaj z učiteljem določili cene za izdelke, ki so jih potem na bazarju ponudili kupcem.

Za dobro vzdušje je poskrbela tudi božična glasba, ki je prodajalcem in nakupovalcem božičnih izdelkov dajala ritem in poskrbela za čarobnost tistega popoldneva. S kupljenimi izdelki si bomo vsi okrasili svoje domove in jih pripravili na decembrske praznike. Zbrani denar bomo namenili socialno ogroženim otrokom na naši šoli in tako tudi njim izpolnili kakšno skrito željo.

Sabina Kirm

Mi smo eko ...

Eko pustne maske

V predpustnem času so učenci prve triade v šolski knjižnici ustvarjali EKO pustne maske.

Učenci so najprej prisluhnili pravljici z naslovom **Avgust in ti-sta rdeča stvar**, avtorice Maure Fazzi, nato pa je pogovor potekal o tradicionalnih pustnih šemah na Slovenskem in o tem, kako bomo izdelali svojo Eko pustno masko ali kostum. S pomočjo knjige **10 stvari, ki jih lahko storim za lepši svet**, avtorice Melanie Walsh, smo si osvežili spomin, kako naj skrbimo za naše okolje, kako si razlagajo izraze eko šola, eko bralna zanka ... S pridnim in zglednim sodelovanjem so si tako vsi učenci prislužili priznanja za opravljeno eko bralno značko.

mentorica eko bralne značke
Sabina Kirm

Pustovanje

Maškare so nas obiskale

Pozdravljeni iz dežele pustnih maškare. Po dveh letih suše (saj je bil pust med zimskimi počitnicami) smo na šoli zopet pustovali. Vse pohvale učenkam in učencem 9. b oddelka, saj so pripravili zanimiv pustni program, v katerem so se med seboj pomerile maškare iz 6., 7., in 8. razreda. Maškare so tekmovalle v različnih zanimivih igrah: petju, ugibanju, spretnostnih preizkušnjah, pokanju balonov, ...

Ob koncu prireditve so se najbolj pogumne maškare postavile na ogled in ocenjevanje. Za najboljši maskari sta bila po izboru številne pustne komisije izbrana Timotej Čelešnik in Martin Ferle. Za najbolj izvirno maskaro med učiteljicami pa je bila izbrana ga. Maja Jug. Gusarka Saida je svojo voditeljsko nalogo odlično opravila in je pustno prireditev uspešno prikrmarila do konca.

Vsem maskaram lep pozdrav in se vidimo drugo leto.

D O G O D K I

uraja Sabina Kirm

Otroški parlament

Območni otroški parlament v Kranjski gori

V četrtek, 3. 2. 2011, je v počitniškem domu Vila v Kranjski Gori potekal Območni otroški parlament. Letošnja tema parlamenta je **Vpliv družbe in medijev na oblikovanje mladostnika**. Pri razpravi je sodelovalo skupno 13 ljubljanskih osnovnih šol (Moste–Polje).

Na naši šoli so se od oktobra odvijala srečanja članov šolskega parlamenta od 2. do 9. razreda. Vsi so predstavili svoja pozitivna in negativna stališča o tem, kako mediji in družba vplivajo na njih. Za Območni otroški parlament so učence 8. in 9. razreda pripravile igrice (skeč) na omenjeno temo. V nadaljevanju si jo lahko tudi preberete in spoznate, kako so mediji vpleteni v življenje najstnikov. Svoja mnenja, predloge za izboljšanje in skeč so suvereno in odločno zastopale Saida Čehić, Lejla Kovačević, Anja Babnik in Lara Grošelj.

Sredi vroče debate v Vili sta se v popoldanskem času udeležencem pridružila tudi novinarja časopisne hiše Dnevnik. Učenci so jima zastavljali provokativna vprašanja, na katera sta z veseljem odgovarjala. V treh skupinah so učenci napisali prispevke o vplivu družbe, medijev in interneta na njihovo življenje. Prispevki bodo objavljeni v Nedeljskem dnevniku.

Prijetno druženje in vročo debato v počitniškem domu Vila so organizatorji (ZPM Moste Polje) začinili tudi z dobro hrano, za konec so nas presenetili z zelo dobro pico. Polni novih spoznanj, vtisov in idej smo se pozno popoldne odpravili nazaj proti Ljubljani.

Mentorici Karmen Vergolin in Sabina Kirm

Mediji in mi

Nastopajo:

A: Saida Čehić, 9. b

B: Lejla Kovačević, 8. b

C: Anja Babnik, 8. a

D: Lara Grošelj, 8. a

(Telefonski klic)

A: Oooo čau, kako si?

B: Heeej, ej js sm ful fajn, pa ti?

A: Js sm ful dobr. Tok velik se mi je zgodil, pa ti moram tok povedat. A maš kej časa, k js res ne zdržim več?

B: HAHA ... Lahko čez 10 minut pred mojim blokom?

A: Ja valda, sam oblečem se in pridem.

10 min kasneje ...

(A čaka pred blokom, pride B.)

A: *(Vsa živčna)* Ja kje si ti tokl časa?!

B: Sorry, sam FB mi je zaštekui in mi ni hotl stanja spremenit.

A: A veš un tip k sm ti že razlagala, un k je ful visok pa ma sikspeke pa trenira košarko ... No da pridemo k bistvu, vm me je povabu. A veš tisti dan k sva se vidla pa ko sva se sam pozdravla na ulici, drug dan pa mi je na fb-ju pisu srčke.

B: Ahmm ... Sorry sam sm neki slišala, d je ful tak ...

A: Kakšen, men se zdi ful ok fant!

B: Da se rad igra s puncami.

A: *(Čudno pogleda.)* To pa ni res!

(C, D prihajata.)

C, D: *(Med tem ko prihajata, pozdravita.)* Heeeey!

C: Ej ful je minil od tkrt, ko smo ble skupi u kinu! Sam se po facebook-u se slišmo. Js sm že čist zasvojena ud tega!

A: Ja dejte mi povedat kaj se kj dogaja, k jssm sam se doma pa na facebook-u.

D: Ja res, vi ste prou bedni s tem facebook-om . Kaj sploh vidte tm, kaj je tm tazga?

B: Ja js ga mam sam za prjatle pa sorodnike iz tujine.

D: Ja sej to štekam, sam se najbrž ne pogovarjaš z njimi po cele dneve.

C: Ja men je ful dobr, k zvem ful stvari, k jih drgač nebi zvedla.

D: Ja sej v Bravotu mars kej piše, pa ti zato ni treba vs dan viset na facebook-u

A: Sam kdo se sploh bere časopise?

C: To sam tastari berejo, tko k moja dva k mata po kosilu bralni krožk.

A: Sej tm not je pa sama politika, kdo je kej ukradu pa prometne nesreče. Pol sta pa sam tok zatežena pa skos neki komentirata.

C: Krneki je že use!

D: Dost že o tem! A ste si pogledale učer na TV1 tist dokumentarc, o izumrlih živalih? Ful hudo!

A, B, C: *(Pogled.)* Beeeeed!

A: As ti z lune padla, kdo pa sploh še to gleda?

B: Sploh pa TV1?

C: Jas pa raj na MTV musko poslušam.

A: Js pa najraj na POP-u gledam, španske nadaljevanke.

D: A tiste limonade?! Kaj maš pa od tega? K pol si taka k moja stara mama.

A: Ja ful mi je ušeč, k so usi zaljubljeni, pa še špansk se bom naučila.

D: To je itak use enak. Špansk bi se pa lohka tut u šoli učila.

C: Zdej sm se spomnla, jst mam jutur domače branje, knjige pa neprebrane! Ooojooj!

B: Si pa za časom! Kdo pa sploh še

Skeč

bere, sej dons maš use na netu.

D: Naša prfoksa dobr ve, kdo je prebrou, kdo pa z neta prepisu. Dobr sej ene knjige niso tok slabe. Veš kok stvari zveš iz knjig, use k me je zanimal o odrašćanju, ljubezni sm najdla lih u knjigah.

A: Sej se s tastarimi sploh ne morš o tem pogovarjat. Čak sam mau!!!

(Tišina.)

A: O jaaaaa! Sm vedla! Spet smo zmagal!

C: Kaj pa je teb?

A: Ja Olimpija je spet zmagala Linz!

B: Kaj? O čem vi to?

A: Ja hokej, a nč ne spremlate?

D: Ja od kje ti pa zdj da so zmagal?

A: Radio poslušam.

D: Pa res od medijev use takoj zvemo.

(B, brska pa svetovnem spletu.)

B: Ej punce, a ste prebrale to, Britney se je spet zadela.

C: Pa kje si to spet najdla?

D: A ti to res use vrjamš?

B: Ja na 24h piše da so jo spet odpelal u bolnco!

D: Usakmu k ma 5min časa pa res ni treba vrjet!

A: Ej a maš ti nove superge?

C: Ja tri mesce sm šparala za njih, pa so za nč!

B: Pa sej a niso to une ta hude, k jih tok pa TV-ju reklamirajo.

C: Sam sploh niso tok dobre, noge me bolijo v njih pa še ful švicam!

D: Sej, zato pa ni treba vrjet usm reklamam, kr itak hočjo sam prodit.

A: Ej, a si predstavlate k bi od dons naprej ostal brez vseh medijev?

B: A ti misliš brez kompa, neta, fona, FB-ja, radia?

D: To bi pa še js teško prežvela!

Obiskali smo

Veterinarska klinika

V sredo, 30. 3. 2011, smo se ob 8.50 uri odpravili v smeri BTC-ja. Med hojo smo kar naenkrat zagledali tablo, na kateri je pisalo »**Tristo kosmatih**« – **velika klinika za male živali**. Ko smo vstopili, so nas prijazno sprejeli in nas popeljali v prvo sobo. Sprejela nas je gospa, ki je po poklicu veterinarski tehnik. Morala je končati osnovno šolo in srednjo šolo za veterinarja, ki traja štiri leta. Če pa bi hotela postati veterinarica, bi njena srednja šola

trajala 6 let. Veterinarski tehnik je kot medicinska sestra pri ljudeh. Pripravlja živali za operacije, jih pregleduje, daje jim jesti in piti, vzame jim kri in jim daje zdravila. Veterinar pa jih operira, sterilizira ali kastrira, čisti in pregleduje jim tudi zobe. V prvi sobi imajo prostor za operacije, sobo z rentgenom, naprave za čiščenje zob, pripravne mize, laboratorij in kletke, če morajo živali prespati pri njih. Potem smo šli mimo čakalnice in si

ogledali tri ambulante za sprejem pacientov (živali). Vsi navdušeni smo se odpravili do trgovine. Videli smo zobne ščetke in pasto z okusom piščanca za pse. Imeli so veliko različne hrane in priboljškov za pse in mačke. Pokazala nam je tudi dietno hrano, ki jo imenujejo d/d. Imeli so tudi glavnike, igrače, povodce, posode in tudi oblekice.

Klara Križnič, 4. a

Na koncertu

Sinfonična matineja

Učiteljica nam je v ponedeljek povedala, da gremo v sredo na sinfonično matinejo v Cankarjev dom. Napisali smo si tudi obvestilo za starše.

V šolo smo prišli ob osmi uri. Pojedli smo malico, nato pa smo se odpravili. V paru sem bila s sošolkama Ariano in Kajo. Tja smo se odpeljali z avtobusom. Ko smo prišli, nam je učiteljica razdelila karte. Poiskali smo svoje sedeže in se usedli. Komaj smo čakali, da nas orkester Slovenske filharmonije popelje v domišljijski svet. V Gallusovi dvorani so se začeli nabit instrumentalisti. Nato je prišla tudi dirigentka Živa Ploj Peršuh. Zaigrali so kratko skladbico, nato pa je vstopil na oder tudi Boštjan Gorenc-Pižama. Ta nam je pomagal, da smo bolje razumeli skladbe. Tudi predstavil nam je Benjamina Brittna, Petra Iljiča Čajkovskega,

Camille Saina-Seansa in še nekaj skladateljev, katerih glasbo smo poslušali. Najbolj zanimivo je bilo, ko so igrali Vodnik skozi orkester, saj sem se iz te skladbe veliko naučila, pa tudi nekatere nove instrumente sem spoznala. Všeč pa mi je bil tudi Cvetlični valček iz baleta Hrestač.

Ta dan mi bo za vedno ostal v lepem spominu, saj smo bili ob lepi glasbi zbrani vsi sošolci.

Katja Mačesič Šulterer, 5. a

Šli smo na koncert v Cankarjev dom, kjer je igral orkester Slovenske filharmonije. Povezoval je Boštjan Gorenc-Pižama.

Poslušali smo Vodnik skozi orkester, ki ga je napisal Benjamin Britten. Končno je napočil trenutek, da se je koncert začel ... Najprej nas je Pižama popeljal v svet glas-

bil. Razkazal nam je trobila, pihala, brenkala, godala ... Z veseljem sem poslušala glasbo, ki so jo tako lepo zaigrali. Da so glasbeniki tako lepo igrali, pa se moramo zahvaliti dirigentki Živi Ploj Peršuh. Poslušali smo različne skladbe. Meni je bil najbolj všeč Cvetlični valček iz baleta Hrestač, ki ga je napisal Peter Iljič Čajkovski. Nam pa je na orgle zaigral Andraž Ristič, ki je tudi sam naredil orgle, vendar manjše. Skupaj s Pižamo smo peli tudi Marko skače ter Mojster Jaka in tako spoznali fugo. Razvrstil nas je v skupine, jaz sem bila skupina tri. Zelo smo se zabavali in smejali.

Tega dne ne bom pozabila, ker mi bo vedno ostal v spominu.

Tjaša Vrbinc, 5. a

Ljubljana, 23. 3. 2011

Akcija

Podarimo si prijatelja – podarimo si knjigo

V mesecu aprilu, ki je posvečen knjigi (2. april – mednarodni dan otroških knjig – in 23. april – svetovni dan knjige), smo se v šolski knjižnici lotili **projekta Podarimo si prijatelja – podarimo si knjigo**. Projekt je potekal od 4. do 22. aprila 2011 in v tem času je lahko vsak učenec, starš ali učitelj, prinesel eno knjigo. To so bile knjige, ki so že prebrane, imajo mogoče dve enaki na domači knjižni polici, so bile že večkrat prebrane ali pa jim preprosto niso všeč ... S tem projektom smo želeli polepšati dan ali dva tistemu, ki si jo je želel prebra-

ti, pa do sedaj ni imel te možnosti. Knjige so učenci, starši ali učitelji v tem času prinesli v šolsko knjižnico, kjer jih smo jih opremili z nalepko, ki je vsebovala ime in priimek tistega, ki knjigo podarja. Vsak si je lahko že tisti dan izposodil knjigo, ki jo je podaril nekdo drug. V šolski knjižnici je bila na voljo tudi posebna knjiga vtisov, kjer so lahko vsi pripisali kakšno lepo misel o prebrani knjigi. Misli oziroma občutke o prebrani knjigi si lahko vsak izmed obiskovalcev knjižnice prebere še danes. Knjige, ki so jih v okviru tega projekta prinesli v knji-

žnico, bodo na voljo skozi vse leto, le izpostavljene na posebnem mestu, bodo samo v mesecu aprilu.

Projekta sva se lotili skupaj z mamo našega učenca – **Natalijo Orlič**. Po njeni zaslugi smo tudi navezali stik z Makedonijo oziroma s Slovenskim združenjem Franceta Prešerna iz Skopja. Cilj združenja je ohranjati slovenski jezik, kulturo, ljudske običaje, pesmi in folkloro, predvsem pa v Makedoniji združujejo ljudi s slovenskimi koreninami. Našo šolo je v torek, 12. 4. 2011, obiskalo 7 učenk in njihove mentorice, ki so vključene v združenje in se aktivno učijo slovenskega jezika. Obisk šolske knjižnice je bil posvečen predvsem prijateljstvu in knjigam. Podarili smo jim okoli 100 izvodov knjig v slovenskem jeziku od strokovnih do leposlovnih del. V upanju, da bodo z njimi lažje ohranjali stik s slovenskim jezikom, narodom in kulturo. Prijetna urica je hitro minila in poslovili smo se z mislijo, da nam bo knjiga, pisana v slovenskem jeziku, ostala najboljši prijatelj.

Koordinatorica **Sabina Kirm**
Pobudnica **Natalija Orlič**

Prva pomoč

Lokalno tekmovanje iz znanja prve pomoči 2011

V četrtek, 10. marca 2011 se je naša šolska ekipa v sestavi: Katarina Beton, Vanja Gajić, Tomaž Žigon, Tim Ulčar Pertot, Jan Žonta, Jure Bergant, Miha Vrbinc in Nejc Ferle udeležila tekmovanja iz znanja prve pomoči, znanja o Rdečem križu in znanja o cestno prometnih predpisih. Poleg tekmovanja se je ekipa udeležila različnih zanimivih preventivnih delavnic, ki so jih izvajali policisti in gasilci.

Tekmovanje je že tradicionalno potekalo na OŠ Vič, kjer se je letos med seboj pomerilo 18. ljubljanskih šolskih ekip. Učenci naše šole so zasedli 9. mesto in dosegli 363 točk. Žal ta uvrstitev ni bila dovolj za udeležbo na regijskem tekmovanju. Glede na to, da je pred nami tabor prve pomoči verjamem, da bodo učenci svoje znanje še dodatno izpopolnili.

Veseli smo bili tudi srečanja z našima nekdanjima učencema, ki sta na tekmovanju sodelovala kot prostovoljca.

Pohvale vsem učencem, ki so se v letošnjem šolskem letu borili za vstop v šolsko ekipo, za redno udeleževanje priprav in aktivno sodelovanje na pripravah in pohvala ekipi za nastop na tekmovanju.

Mentorica Elvira Sušec

Naravoslovni dan

Svetloba

Učenci sedmega razreda so tokrat celoten naravoslovni dan posvetili svetlobi. Spoznali so osnovne lastnosti širjenja svetlobe in se preizkusili kot pravi raziskovalci, ko so ob prijazni pomoči študentov fizike s Pedagoške fakultete izvajali enostavne poskuse iz optike. V prvem delu naravoslovnega dne so si učenci pogledali video posnetek. Videli so veliko različnih poskusov. Nekatere od njih so kasneje tudi sami izvedli. Z mnogimi ostalimi poskusi, ki so jih videli na posnetku, pa se bodo nekateri srečali šele v srednji šoli. Nato so se učenci razdelili v skupine in se vneto lotili eksperimentiranja. Najprej so preverili, kako na vodni gladini nastanejo valovi in kako se širijo. Podobno kot valovi na vodi se širijo tudi žarki svetlobe, ki jo oddajajo različna svetila. V majhni banjici z vodo so ustvarili prave ravne valove in tudi krogelne valove, ki jih lahko vidimo, če v vodo vržemo kamenček. Pogledali so, kako se slamica »zlomi«, ko je potopljena v kozarcu, in naredili pravo čarovnijo s kovancem v posodici, ki se je pri dviganju vodne gladine, ko so dodajali vodo, kar naenkrat pojavil. Spoznali so tudi nenavadni svetlobni mlinček, ki je svoje lopatice vrtel takrat, ko je bil obsijan s svetlobo. Seveda pa nismo pozabili tudi na odboj svetlobe. Najprej smo ponovili odbojni zakon, ki so ga učenci spoznali že pri pouku naravoslovja, nato pa smo pogledali še bolj kompleksne odboje, ki nastanejo na ukrivljenem zrcalu in na valoviti površini. Ugotovili smo, da moramo za takšne slike zelo dobro obvladati svoj geotrikotnik. Kljub temu da je bilo težko, je veliki večini učencev uspelo narisati lepe

slike, na katerih so predstavili odboj svetlobe od valovite površine in približno razumeli, kako nastane kavstika, ki jo lahko vidimo v skodelici s kavo, in lepe svetlobne lise na čolnih v valoviti vodi. Naravoslovni dan smo zaključili z izdelovanjem plakatov, na katerih so učenci predstavili poskuse, ki so jih raziskali. Ker smo bili časovno omejeni, se je učencem mudilo reševati učne liste, vendar je bilo dovolj časa tudi za dobro voljo in medsebojno sodelovanje. Upam, da so se učenci naučili veliko novih stvari in videli zanimive poskuse, svoje znanje, ki so ga pridobili, pa bodo

preverili tudi pri naravoslovju. Menim, da je bil naravoslovni dan uspešno realiziran, vsekakor pa nam ne bi uspelo tako dobro delati brez pomoči študentov, ki se jim še enkrat najlepše zahvaljujem za sodelovanje. Rada bi se zahvalila tudi vsem učiteljem, ki so sodelovali pri organizaciji in pohvalila vse učence sedmih razredov za vestno in marljivo delo.

Vodja naravoslovnega dne
mag. Maja Jug

Rezultati državnega tekmovanja Za proteusovo priznanje 2010/2011

Ime in priimek

1. Katarina Beton, 9. b

2. Tomaž Žigon, 9. a

3. Tim Ulčar Pertot, 9. a

Doseženo priznanje

Zlato Proteusovo priznanje

Srebrno Proteusovo priznanje

Srebrno Proteusovo priznanje

Vsem trem učencem za dosežena priznanja iskreno čestitam!!!

Mentorica Elvira Sušec

Obiskujem krožek Rdečega križa

Ko sem bila v tretjem razredu, sem izvedela, da na šoli deluje krožek rdečega križa. Ker rada pomagam drugim, sem se vključila vanj. V krožku sem zdaj že tri leta.

Za revne otroke zbiramo igrače, šolske potrebščine včasih tudi hrano in oblačila. Z njimi smo jih že veliko razveselili. Še posebno so bili naših zbranih igračk veseli malčki iz poplavljenih viških vrtcev.

Smo mladi prostovoljci in nastopamo na festivalih prostovoljstva. Pomagamo na srečanjih za upokojece in

se družimo z njimi ter jim polepšamo večer.

Za prvošolčke priredimo lutkovno igrice, jim pokažemo risanko in jih navajamo na spoštovanje drugačnosti ter medsebojno pomoč.

Spoznavamo naše vrstnike, ki so slepi in tako pogumni, da jih kar občudujemo.

Izdelujemo plakate o zdravem načinu življenja in z njimi osveščamo ostale učence. Delo v krožku mi je všeč, saj sem spoznala tudi veliko prijateljev.

Larissa Džombić, 5. b

Bili smo v CŠOD Soča

Naravoslovni tabor za učence 8. razreda

Ponedeljek, 11. 4. 2011

Vožnjo do Tolmina smo prestali brez kakšnih večjih posebnosti. Uspešno smo se nastanili po sobah. Po kosilu smo se vsi odpravili na zunanje igrišče, kjer so učence in učenci v prostem usmerjenem času igrali nogomet, košarko, odbojko ali pa badminton. Nekaj učencev se je odločilo za pohod in so se z učiteljico Kogovšek sprehodili do sotočja reke Tolminke in reke Soče. V popoldanskem času so bili učenci zelo aktivni pri praktičnem in teoretičnem usposabljanju iz prve pomoči. Veliko novega so se naučili, bili so delavni in prični, včasih tudi malce bolj glasni. Po večerji so imeli zopet športne aktivnosti in obvezno pisanje dnevnika. Sledil je še večerni pohod po Tolminu.

Torek, 12. 4. 2011

Dan smo začeli s kolesarskim izletom in raziskovanjem rastlin in živali. Učenci 8. b oddelka so prekolesarili dobrih 10 kilometrov. Nekaterim se je tura zdela veliko daljša, zato smo jo poimenovali kar Tolminski maraton (Tolmin CŠOD Soča – Sotočje – Dolje – Zatoľmin – Tolminska korita – CŠOD Soča). Učenci 8. a oddelka so spoznali naravni spomenik Tolminski tulipanovec. Tulipanovec je parkovno

drevo, ki je staro nekaj čez 300 let in ima odprtino, v katero se je lahko skrilo 12 učencev. Sprehodili so se do vznožja osamelca Kozlovega roba, kjer so nabirali vzorce različnih talnih živali. Nabrane živali (žuželke, pajkovce, mokrice ...) so s pomočjo slikovnih ključev tudi

uspešno določili. Po kosilu smo zopet telovadili (odbojka, nogomet, košarka) in imeli ure prve pomoči. Po večerji pa zopet malce gibanja (fitnes, tek, odbojka). Učenci so napisali dnevnike, naredili grbe njihovih sob. Tudi danes smo imeli toplo sonce in čudovito vreme.

Sreda, 13. 4. 2011
(dnevnik Anje Babnik)

Zjutraj smo se zbudili ob sedmih, nadaljevali s sestankom in odšli na zajtrk. Po zajtrku smo se odpravili na Kozlov rob. Hodili smo 45 minut. Na vrhu smo pomalicali in si ogledali okoliške hribe. Odpravili smo se proti nemški kostnici, kjer smo si ogledali mozaik, na katerem so bila popisana imena vseh nemških vojakov padlih v soški fronti. Po ogledu smo se vrnili proti domu Soča, kjer nas je pričakalo okusno kosilo. V prosto usmerjenem času smo počivali in se pripravljali na prvo pomoč. Po prvi pomoči smo plezali na umetni steni, ki je v domu. Sledila je večerja in pisanje tega dnevnika.

Četrtek, 14. 4. 2011

Učenci 8. a oddelka so imeli v dopoldanskem času kolesarski tolminski maraton. Pohvaljeni so bili vsi učenci, saj so vozili zelo disciplinirano in tekoče brez zastojev.

Učenci 8. b oddelka so v pohodu tudi uspešno osvojili osamelec Kozlov rob (426 m). Po kosilu so se vsi učenci pripravljali na praktično delo iz prve pomoči, saj smo njihovo znanje ocenili. Preizkus znanja so vsi uspešno prestali. V večernem času so pripravljali točke za večerni nastop in ples.

Petek, 15. 4. 2011

Obiskali smo Gregorčičevo rojstno hišo v Vrsnem in Kobariški muzej. Po kosilu smo se odpravili proti domu. Imeli smo se lepo, teden je minil, kot bi mignil.

Pripravila Elvira Sušec

Tradicionalno srečanje

Nastop pevskih zborov

V četrtek, 21. 4. 2011, je bilo na šoli že tradicionalno srečanje in koncert pevskih zborov **OŠ Božidarja Jakca** in **OŠ Vide Pregarc**. Pod vodstvom zborovodkinje **Vanje Suhadolnik** in **Alenke Zajec** so se predstavili trije otroški in dva mladinska pevska zbora. Program so popestrili še solisti – instrumentalisti in plesna točka. Vsem nastopajočim čestitam za uspešen nastop, poslušalcem pa hvala za bučne aplavze.

Učiteljica **Vanja Suhadolnik**

Naravoslovni dan

Zdrava prehrana

S tem naslovom je v petek, 15. aprila, potekal naravoslovni dan za učence obeh četrtnih razredov. Del časa smo namenili pogovoru o pomenu zdrave prehrane.

Učenci so reševali različne naloge na delovnih listih in tako ponovili učno snov o hrani ter pomenu prave hrane za zdrav razvoj. Del časa pa smo namenili spoznavanju uporabe kalčkov v prehrani. Ga. Jožica Pečnik – članica društva Ajda – se s pripravo kalčkov ukvarja že trideset let, zato je učencem znala predstaviti, zakaj so tako priporočljivi v naši prehrani. Učencem je prikazala, kako se kalčke pripravlja za kaljenje. Prinesla jim

je že kaljene rastlinice različnih žit, stročnic in zelenjave. Učenci so poskušali in ugotavljali, za katere rastline gre. V pripravljene lončke z zemljo so natresli že nakaljena semena nekaterih žit, da bodo doma opazovali, kaj se z njimi dogaja. Na koncu so kot prigrizek »pospravili« vse, kar je gospa pripravila. In kalčkov ni bilo malo. Nekateri so se že odločili, da jih bodo začeli tudi sami pripravljati.

Učiteljica Marjanca Agrež

Naravoslovni dan za 6. razred

Dan Zemlje

V petek, 22. aprila 2011, smo imeli na OŠ Božidarja Jakca tradicionalni naravoslovni dan za učence 6. razreda. Tudi letos smo se priključili akciji »Star papir za novo upanje«, ki jo izvajajo Ekologi brez meja po vsej Sloveniji. Zbirali smo star papir, urejali gredice v betonskih koritih pred šolo in temeljito očistili okolico šole. Učenci 6. c izdelali plakate na temo: Onesnaževanje Zemlje, Onesnaževanje Slovenije in Dan Zemlje. Učenci so bili zelo pridni, saj so zbrali več kot 30 kilogramov smeti, počistili so 20 kilogramov peska s

šolskega igrišča in zbrali skoraj cel zabojnik starega papirja.

Vsem učencem, učiteljem, staršem in občanom, ki so sodelovali v akciji zbiranja starega papirja, se

zahvaljujem za trud in pomoč pri zbiranju. Učenci 6. razreda pa zaslužijo vse pohvale za ureditev in zasaditev šolske okolice.

Mentorica Elvira Sušec

Tehniški dan

Obisk Srednje lesarske šole

V četrtek, 5. 5. 2011, smo se odpravili z mestnim avtobusom v Srednjo lesarsko šolo. Tam smo si najprej ogledali ročno delavnico, nato pa smo odšli pogledat film, ki ga je posnel eden izmed učiteljev Srednje lesarske šole. Ta čas so fantje delali ptičje krmilnice, dekleta pa smo si ogledala veliko različnih strojev. Najbolj všeč nam je bil CNC stroj oziroma računalniško vodeni stroj. Ta stroj lahko naredi vse. Mi smo dobili deščico, na kateri je pisalo ime naše šole, datum, naslov našega dneva (tehniški dan) in skupina (dekleta). Ko smo končali z ogledom, smo malicali. Fantje so odšli na ogled strojev. Tudi oni so dobili deščico. Punce pa smo med tem časom izdelovale ptičje krmilnice. Najprej smo gledale, kako je g. učitelj naredil ptičjo krmilnico, nato pa smo jo naredile še me. Ni bilo težko, samo strah nas je bilo, da se bomo udarile s kladivom.

Ampak bilo nam je lepo. Vsak je dobil svojo ptičjo krmilnico, ki jo je izdelal sam. Odnegli smo jo domov. Tega dne ne bomo pozabili.

Belma Hodžić, 6. b

Literarno-geografska ekskurzija

Koroška

V ponedeljek, 16. 5. 2011, smo se 6. razredi odpravili na Koroško.

Z nami so bili učitelji: Marjan Klampfar, Sabina Kirm, razredniki Vanja Suhadolnik, Elvira Sušec in Brane Lužar.

Ko smo se vkrcali na avtobus, nam je med vožnjo knjižničarka Sabina Kirm, ena od vodij ekskurzije, razlagala o raznih kulturnih, naravnih in turističnih znamenitostih. Peljali smo se približno dve uri. Ko smo prispeli na Koroško,

nas je voznik odložil v Kotljah pred domačijo zelo znanega pisatelja Prežihovega Voranca (Lovra Kuharja). Pred njegovo domačijo je njegov spomenik s pogledom na vas Kotlje in zasneženi vrh Uršlje gore.

Pred pisateljevo rojstno hišo nas je sprejel prijazen lastnik hiše in potem smo si lahko sami ogledali hišo. V njej smo videli, v kakšni reščini so Kuharjevi živeli in spoznali smo še mnoga Vorančeva dela (npr. Samorastniki, Levi devžej, Solzice ...). Izvedeli smo, da se je pisatelj rodil v Kotljah leta 1893, umrl pa je v Mariboru leta 1950. Tako smo pred hišo še vsi prezebli pojedli svojo malico in z avtobusom odpotovali naprej proti Slovenj Gradcu. Tam smo si ogledali Koroški pokrajinski muzej. V njem smo si ogledali različne zbirke: di-

mnico, gozdarsko zbirko, železarno in lapidarij. V muzeju smo se seznanili, s čim vse so se prebivalci Koroške preživljali nekoč in danes, kakšne gospodarske dejavnosti so opravljali, kaj se je dogajalo v zgodovini na Koroških tleh itd. Prijazna kustosinja nas je vodila po muzeju in odgovarjala na vsa naša vprašanja. Po končanem ogledu muzeja pa smo se odpeljali do Ivarčkega jezera. Jezero meri 1,2 ha, nahaja se na čudoviti lokaciji med gorami in iglastim gozdom in leži južno od Kotelja. Ob jezeru smo se lahko sprehajali, igrali ali kakor koli zaba-

vali. Vse nas je navdušilo čudovito, barvito jezero, saj so v njem prebivale tudi mnoge živali (žabe oz. paglavci, ribe) ter jezero obkrožajo tudi mnogi zabavni in za oddih prijetni kotički, kjer je prav vsak našel svoj sanjski kotiček.

Kmalu pa je bil že čas za odhod domov in odpeljali smo se nazaj v Ljubljano.

Ta izlet nam je bil vsem zelo všeč in želimo si še veliko takšnih. Iskrene čestitke vsem učiteljem za tako izvrsten izlet!

Ana Tasič, 6. b

OGLED ELEKTRARNE

V ponedeljek, 16. 5. 2011, smo odšli na ogled hidroelektrarne v Zagradec. Tam nas je sprejel gospod Piko. Povedal nam je vse o elektrarni, ki smo si jo kasneje tudi ogledali. Elektrarna je zgrajena na reki Krki. Zgradili so tudi zelo velik jez in ob jezu so imeli postavljene rešetke, ki so lovile umazanijo. Ko se je nabralo dovolj smeti, so jih ročno pobrali. Gospod Piko nam je to tudi pokazal. Vključil je črpalko in videli smo lahko, kako je začela voda teči po kanalu. Nato smo odšli v sobo, kjer smo lahko opazili števec za elektriko in kako se proizvaja elektrika. V elektrarni smo se imeli zelo lepo!

Janja Kavčič Josipovič, 4. a

ŠPORTNI DAN V BIT CENTRU

V petek, 14. 1. 2011, smo učenci 4. in 5. razreda šli v BIT center na športni dan. Tam smo plezali, igrali hokej in tenis, plesali, bili na otroškem fitnesu in imeli skupinske tekme. Tam nas je snemala kamera in vsak je imel svojo barvo in polje, nato pa smo imeli še igre wii. Igra wii pomeni, da igraš z daljinci različne štafetne igre in tenis. To je računalniška igrlica.

Aleksandra Jug, 4. a, Kaja Matjaž, 4. b

ŠPORTNI DAN

V petek smo se vsi četrti in peti razredi odpravili na športni dan v BIT center.

Že pred hotelom so ločili fante od punc. Ko smo se preoblekli, so nas odpeljali v veliko dvorano, kjer smo zagledali igrišče za badminton, hokej in plezalno steno. Vaditelji so nas razdelili v štiri skupine. Prva skupina je plesala, druga je šla na plezalno steno, tretja je imela aerobiko, a četrta je igrala na playstation. Moja skupina je šla najprej na badminton. Badminton mi je zelo všeč in punce smo se zelo zabavale, ko smo lovile žogico, ki je letela po zraku. Potem smo šle na plezalno steno. Komaj smo čakale na začetek, saj vse rade plezamo. Enkrat sem se znašla tudi na tleh. Po nekaj poskusih smo imeli manjše tekmovanje. Najhitrejša si je prislužila sladko nagrado. Na playstationu smo nadaljevale s športnimi igrkami. Bile smo opice, ki so tekmovali za banane. Veliko smo se smejale in se spodbujale med sabo. Čas je hitro mineval in že smo bile na četrti postaji, kjer je bil ples. Juhu, končno! Zelo rada plešem. Ob dobri glasbi smo plesale, skakale, se vrtele, tekmovali z učiteljem in svetlobnimi učinki ustvarile pravi disko. Sledil je wii. Igrale smo tenis. Izbrala sem si Rogerja Federerja in večkrat zmagala. Zapestje me je malo bolelo, a vseeno se je splačalo. V dvorani za aerobiko smo si izbrali vsak svojo vajo in vadili. Ob Waka waka in Loca je čas hitro minil. Ob dvanajstih smo končali in se odpravili proti šoli.

To je bil še en nepozaben dan v Bit centru.

Bilo je veliko smeha, zabave in dobrega druženja ob športu – to je tisto, kar smo danes doživeli vsi učenci.

Una Haznadar, 5. b

Glasbena pravljica

Predstava 5. a razreda

5. a razred je izvedel glasbeno pravljico Mire Voglar **Klip klop – Pravljica za Anico.**

Vadili so celo šolsko leto, kar je bilo za ves razred kar naporno. Kako so doživljali pravljico učenci?

Mislilim, da smo pravljico dobro izvedli. Bila je odlična. Naredili smo dober vtis na starše in otroke. Veliko smo se učili in trdo delali, da smo jo tako dobro izvedli.

Brin Šuligoj

Najprej smo se naučili vse pesmice. Mislil sem, da bom igral na inštrumente, pa me je učiteljica izbrala za petelina. Vesel sem bil, ker sem dobil lepo obleko. Ko smo dobro znali, smo nastopali za starše. Učiteljica nas je pohvalila.

Muhamed Nikočević

Glasbena pravljica mi je bila zelo všeč. Vesela sem, da se nam je posrečila in je bila večini všeč. Vsak je nekaj prispeval in ravno zato je bila dobra. Potrudili smo se in v pravljici uživali. Na koncu je bil trud poplačan.

Kaja Vrakelja Ljuboja

Glasbena pravljica mi je prišla k srcu in zato sem rada hodila na vaje in se učila. Med nastopom so se gledalci lepo odzvali in to mi je bilo všeč. Lepo je bilo tudi to, da je prišla na nastop avtorica Mira Voglar. Vsi smo bili veseli, da smo jo spoznali v živo.

Eli Garibović

Do takšne glasbene pravljice je mogoče priti le z veliko truda. Zaigrali smo jo staršem, učencem in otrokom iz vrtca. Všeč mi je bilo, ko je bilo toliko otroških oči usmerjenih ravno v nas. Hvaležna sem tudi Miri Voglar, da nas je prišla gledat.

Tudi ko odrastemo, se bomo spominjali tega dogodka.

Katja Mačesić Šulterer

Glasbena pravljica je bila veliko doživetje mojega življenja. Mi smo jo predstavljali kot razred in bili smo ponosni, da nam je uspela.

Erika Pust

Nekako smo premagali strah in nastopili. Videla sem, kako so vsi začudeno gledali vodni biser. Najbolj mi je bilo všeč, da sem se lahko pogovarjala s skladateljico Miro Voglar. Srečna sem bila, ko je rekla, da je bila pravljica zelo dobra.

Lucija Vidergar

Atletika

Mali in veliki atletski pokal

Zgodaj zjutraj so najprej tekmovali mlajši učenci, in sicer le kot posamezniki v nekaterih atletskih disciplinah. David, Leon, Miha in Ana T. so tekli na 60 m, Dušan, Adrian, Ažbe in Ajla na 300 m, Lara in Blaž na 600 m, v višino sta skakali Ana Č. in Tina, v daljino Belma, v metu vortexa pa sta se preizkusila Marcel in Anel. Ker nismo imeli v vsaki kategoriji vsaj po dva predstavnika, je tokrat izostal ekipni rezultat tako pri dekletih kot pri fantih. Nismo pa ostali brez stopničk, saj je 2. mesto na 600 m osvojil Blaž Banjanac in postavil tudi šolski rekord na tekmovanjih. Tudi pri starejših fantih smo imeli le predstavnike in ne ekipe. Nejc je skakal v daljino, Nik v višino, Draženko je izboljšal šolski rekord v metu vortexa za starejše dečke, ki sedaj znaša 51,20 m. Prijetno nas je presenetil **Klemen Pleško v teku na 1000 m, in sicer z osvojitvijo 2. mesta.**

Že nekaj let zapored nas s svojimi posameznimi in ekipnimi rezultati razveseljujejo dekleta.

Lara, Saida in Klara so tekle 60 m, Rebeka, Eva in Anja Z. na 300 m, Naja, Nika, Kim 1000 m, Špela, Nina, Sara so suvale kroglo, Katja, Monika P., Gaja vortex, Ema, Leon-tina, Anja B. so skakale v daljino ter Monika N., Katarina in Neja v višino. Tudi obe ženski štafeti sta se iz-

kazali, mlajše so izboljšale jesenski čas za kar 3 sekunde, učenke 9. razreda z osmošolko Rebeko pa so se močno približale šolskemu rekordu. V ekipnem delu tekmovanja so dekleta skupaj osvojila rekordnih 13 960 točk in seveda suvereno 1. mesto v skupini C, več kot dva tisoč točk pred drugo uvrščeno šolo. Dekleta so se uvrstile na ljubljanski finale v atletiki, ki je bil 6. junija 2011 v poznih popoldanskih urah.

1. mesto

Ema Barbič daljina

1. mesto

Eva Mustar z novim šolskim rekordom 43,38 na 300 m

3. mesto

Rebeka Bačar 300 m

2. mesto

Katarina Beton višina

3. mesto

Monika Novak

2. mesto

Naja Ferkov 1000 m

1. mesto

štafeta 4 x 100 m

(Rebeka, Katarina, Ema, Eva)

Vsem tekmovalcem, ki so zastopali našo šolo, čestitamo, ekipi starejših deklet pa želimo veliko športnih uspehov in dobrih rezultatov na finalu.

Učiteljica Darja Borovšek

Šola v naravi

Pacug

18. 5. 2011 je bil lep, skoraj poletni dan in prvošolci smo se odpravili na pot. Kam? Na morje, seveda!

Na poti smo se ustavili na prekrasni Školjčni sipini dr. Janeza Drnovška, na »pokopališču školjk«, kjer nismo vedeli, kje začeti z nabiranjem. Vse okoli nas same školjke, noro!

S polnimi, težkimi vrečami smo se vrnili na avtobus in pričakovanje se je samo še stopnjevalo.

Prispeli smo v Pacug. Še dolg spust in naša hiška z imenom Barka nas je že čakala. Namestili smo se v lepih, prenovljenih sobah. Po kosilu smo se zapodili proti plaži in kmalu že namakali noge v morju in izdelovali peščene slike.

Popoldne je hitro minilo. Po večerji pa smo se odpravili v Fieso na sladoled, ki smo si ga po dolgem vzponu pošteno zaslužili.

Preostanek večera smo preplešali, vse dokler nismo umiti skočili v pižame in v trenutku zaspali.

Drugi dan smo se odpravili proti Piranu, kjer smo si ogledali Akvarij in Tartinijev trg, se posladkali s sladoledom in se vrnili, kjer nas je že čakalo kosilo. Popoldne smo preživel na plaži, po večerji pa smo se učiteljice prelevile v frizerke, saj so bile na vrsti »nore frizure«.

Pokazali smo si jih med seboj na modni reviji vseh prvih razredov in si vsi pošteno zaslužili prvo nagrado. Nato pa žuuurrrrr, plesali in

zabavali smo se vse do poznega večera. K sreči smo prtljago že prej pripravili, tako smo samo še sladko zaspali v pričakovanju zadnjega dne.

V zadnje jutro smo se zbudili mešanih občutkov. Veselili smo se odhoda domov, hkrati pa bi z veseljem ostali še kak dan..

Pred odhodom domov smo izdelali spominke, ribice iz zgoščenk, vrgli kamenček v morje z dobro željo in že smo premagovali zadnji vzpon do avtobusa.

Pri šoli so nas pričakali nasmejani sorodniki. Kaj drugega bi si še lahko želeli kot njihov topel objem.

NAJBOLJ SEM SI ZAPOMNILA NORE FRIZURE.

Špela, 1. c

SUPER JE BILO, KO SMO JEDLI SLADOLED »MODRO NEBO«.

Naja G., 1. c

VŠEČ MI JE BILO, DA SMO LAHKO ŠLI DO KOLEN V MORJE, VEČERNA ZABAVA IN NORE FRIZURE.

Miha, 1. c

NAJBOLJŠE SO BILE NORE FRIZURE, NAMAKANJE NOG IN RIBICE V AKVARIJU.

Nejc, 1. c

NAJBOLJ VŠEČ MI JE BILO IZDELOVANJE RIBIC IN NIČ NISEM IMELA DOMOTOŽJA.

Neža Škulj, 1. c

NAJBOLJ SEM UŽIVAL V MORJU DO KOLEN IN OB NORIH FRIZURAH. VŠEČ MI JE BIL TUDI POČITEK, KO SMO SE LAHKO IGRALI.

Martin, 1. c

NAJBOLJ SEM SI ZAPOMNILA NABIRANJE ŠKOLJK, NAŠO HIŠKO BARKO IN PICO, KI JE BILA ZA VEČERJO.

Klara, 1. c

MENI JE BILO VŠEČ VSE, NAJBOLJ PA, KO SEM GLEDAL, KAKO SO OSTALI LOVILI RIBE, KO SEM DELAL GRAD IN KO SMO BILI V PIRANU. NA PLAŽI SEM DELAL TUDI SOLINE.

Zoran, 1. č

MENI JE BILO VŠEČ, KO SEM UJELA RIBICO NA PLAŽI IN JO DRŽALA V ROKI, NATO PA JE RIBICA SKOČILA NAZAJ V MORJE.

Živa, 1. č

VŠEČ MI JE BILO V AKVARIJU V PIRANU. VIDELA SEM VELIKO RIB PA ČISTO PRAVEGA MORSKEGA PSA.

Lara, 1. č

MENI JE BILO NAJBOLJ VŠEČ, KO SMO LOVILI RIBICE IN ŠKOLJKE. NAŠLA SEM VELIKO ŠKOLJK.

Gea, 1. č

MENI JE BILO VŠEČ, KO SMO LOVILI RIBE IN JIH DAJALI V LONČKE, DA SMO JIH LAHKO OPAZOVALI. TRI RIBICE SEM ULOVIL Z ROKO.

Jošt, 1. č

MENI JE BILO VŠEČ LOVITI RIBE, POTEM PA SEM JIH LAHKO OPAZOVALA.

Anamarija, 1. č

V PACUGU MI JE BILO NAJBOLJ VŠEČ, KO SMO V MORJU LOVILI RIBE IN ČOFOTALI PO VODI.

Ažbe, 1. č

NAJBOLJ VŠEČ MI JE BILO NABIRANJE ŠKOLJK NA ŠKOLJČNEM GROBIŠČU. ZANIMIVO JE BILO TUDI NA PLAŽI, KJER SMO ZLAGALI KAMNE IN DELALI SOLINE. VŠEČ MI JE BILO TUDI LOVLJENJE IN OPAZOVANJE RIB.

Samo, 1. č

MENI JE BILO ZELO VŠEČ, KO SMO NAMAKALI NOGE V MORJU.

Sara, 1. č

MENI JE BILO ZANIMIVO V AKVARIJU IN DELANJE GRADOV IZ KAMNOV NA MORSKI OBALI.

Kristijan, 1. č

MENI JE BILO VŠEČ V AKVARIJU IN KO SEM LAHKO ŠLA DO KOLEN V VODO, KER SEM LAHKO LOVILA RIBE.

Neža, 1. č

MENI JE BILO VŠEČ DELANJE SLIK IZ ŠKOLJK, KER SO NASTALE ZELO LEPE SLIKE.

Nika, 1. č

MENI JE BIL NAJBOLJ VŠEČ PLES NORIH FRIZUR. MAMI MI JE DOMA PRIPRAVILA GEL ZA FRIZURO, NA MORJU PA SEM SI LASE POBARVAL TUDI ZELENO. NA PLESU PA MI JE BILO NAJBOLJ VŠEČ PLESATI »I like to move it, move it«.

Domen, 1. č

Gimnastika

Državno prvenstvo

V ponedeljek, 16. maja, se je **Maša Habič**, učenka 7. c razreda, udeležila državnega prvenstva v gimnastiki v Renčah. Nastopila je na parterju, preskoku, dvovišinski bradlji in na gredi ter osvojila 1. mesto v kategoriji registriranih starejših učenk. Tako je nanizala še en odličen uspeh v svoji športni karieri. Bravo Maša!

Učitelj Andrej Zrimšek

Žan Rudolf – državni reprezentant na srednje proge

Po končani osnovni šoli smo za nekaj časa izgubili stik z Žanom. Zato nas je v mesecu avgustu prijetno presenetila novica, da se je odlično odrezal na 1. mladinskih olimpijskih igrah v Singapurju. Z novim rekordom Slovenije za mlajše mladince na 1000 m – 2:24.24 je dosegel 7. mesto v finalu, kar ga uvršča v vrh perspektivnih srednje prograšev ne le v Evropi, temveč tudi na svetu v svoji starostni kategoriji. Seveda smo s pomočjo facebooka prišli ponovno v stik z njim, mu za izjemen uspeh čestitali ter ga poprosili za kratek intervju za naše šolsko glasilo. Tudi Žan se je rade volje odzval na našo prošnjo in odgovoril na nekaj vprašanj glede svoje športne poti. Vprašanja so pripravili učenci 8.a in učenki iz 9. a.

■ Kdaj si začel trenirati atletiko? Atletiko sem začel trenerati pri 10. letih v 4. razredu.

■ Kateri so tvoji največji dosežki? Moji največji dosežki so 3. mesto v teku na 1000 m evropske kvalifikacije za olimpijske igre mladih, polfinale 800 m na Svetovnem prvenstvu za starejše mladince. Uvrstitev

v člansko reprezentanco v teku na 800 m, 7. mesto na MOI.

■ Koliko časa si se pripravljaj na MOI?

Za MOI sem se začel pripravljati takoj po SP za st. mladince v Kanadi.

■ Zakaj si se odločil za ta šport? Odločil sem se predvsem zaradi tekača Wilsona Kipketra ki me je navdušil nad atletiko. Rekel sem si da, bi tudi jaz rad bil tako hiter in uspešen kot on.

■ Kolikokrat na teden imaš treninge in kako vzdržuješ svojo telesno kondicijo (primer tvojega treninga)?

Čez poletje imam sedemkrat na teden, včasih si vzamem kakšen dan odmora. Pozimi se količina treninga poveča na desetkrat tedensko, kar pomeni, da moram kakšen dan trenerati tudi dvakrat dnevno.

■ Ali te starši pri tem podpirajo? Ja starši me zelo podpirajo pri tem.

■ Ali si kdaj razmišljal, da bi treniral oz. bil uspešen še v katerem drugem športu?

Seveda, ko sem bil manjši, sem treniral tudi nogomet. Mislim, da bi bil v nogometu tudi uspešen, vendar pa sem se raje odločil za atletiko, ker mi je šlo veliko bolje ter sem raje odvisen sam od sebe, namesto da se zanašam na ostale člane.

■ Tvoji spomini na našo šolo: v katerih športih si tekmoval, koliko medalj si osvojil in katera ti je ostala najbolj v spominu?

Moji spomini na OŠ so zelo lepi ter veseli, če bi bila možnost, bi se takoj vrnil nazaj he, he ...

OŠ sem zastopal v atletiki, odbojki, košarki, badminton ter nogometu. Ne vem natančno, koliko jih je bilo, vendar vem, da ni bilo malo števil. Najbolj mi je ostala v spominu moja prva medalja, ki sem jo dobil v krosu.

■ Kaj najraje počneš v svojem prostem času in ali imaš hišnega ljubljence?

V prostem času grem najraje ven s svojimi prijatelji. Nimam nobenega hišnega ljubljence, želim pa, da bi imel psa.

■ Katero srednjo šolo obiskuješ in ali je težko vključevati vrhunski šport in šolske obveznosti?

Sedaj obiskujem Srednjo šolo za farmacijo, kozmetiko in zdravstvo. Je kar težko usklajevati vrhunski šport ter šolske obveznosti, vendar mi ob pomoči učiteljev to uspeva.

■ Ali moraš paziti na pravilno prehrano in napitke oziroma ali si lahko privoščiš »sladke pregrehe«?

Nimam kakšne posebne diete, vendar se moram izogibati hitri hrani ter uživati veliko regeneracijskih napitkov.

■ Katero glasbo najraje poslušаш?

Poslušam vse, odvisno od razpoloženosti.

■ Kaj si želiš oz. kateri so tvoji cilji v prihodnosti?

Moj cilj za naslednjo sezono je priti med prvih 5 na EP za st. mladince, za leto 2012 pa uvrstitev na Olimpijskih igrah v LONDONU.

Darja Borovšek

Mladi up slovenskega teka na srednje proge

V rubriki največjih atletskih upov so na siol netu predstavili našega bivšega učenca **Žana Rudolfa**, sicer člana ljubljanskega atletskega kluba Mass, ki je v letošnji sezoni pokazal velik napredek v teku na srednje proge. Celoten članek in njegovo športno pot in želje želimo predstaviti tudi našim bralcem šolskega časopisa.

Žan, ki je letos zaključil drugo letnik Srednje šole za farmacijo, kozmetiko in zdravstvo, se je z atletiko prvič srečal v četrtem razredu osnovne šole. »Navdušil sem se pravzaprav kar sam, saj sem opazil, da sem v primerjavi z drugimi vrstniki zelo hiter,« se spominja 17-letnik, kateremu vzor že od samega začetka atletske poti predstavlja svetovni rekorder v teku na 800 metrov, naturalizirani Danec Wilson Kipketer. »Običajno treniram vsak dan, kakšen dan pa si vzamem tudi odmor. Treningi so se od začetkov bistveno spremenili, saj veliko več delam na hitrosti in vzdržljivosti,« pravi Žan, ki mu usklajevanje šole in športa ne povzroča večjih preglavic: »Ne, s tem nimam težav. Morda le proti koncu

šolskega leta, ko se začne atletska sezona in sem večkrat odsoten s pouka, a mi grejo učitelji na roke – me spodbujajo in mi veliko pomagajo.»

Njegovo nadarjenost je opazil »lovec« na mlade talente, Svjetlan Vujasin, ki je nekoč odkril tudi talent najuspešnejšega slovenskega maratonca, Romana Kežarja, nju no sodelovanje pa je do danes že obrodilo sadove. Žan je namreč v letošnji sezoni sprva postavil mladinski državni rekord v teku na 600 metrov (1:18,98), na finalu atletskega pokala Slovenije v Mariboru pa je s časom 1:49,47 postal tudi rekorder v teku na 800 m. Njegov rezultat je hkrati rekord mlajše in starejše mladinske kategorije, z zmago pa si je prislužil tudi prvi nastop v slovenski članski reprezentanci, ki je nastopila na ekipnem evropskem prvenstvu v Budimpešti. »To je bil moj prvi nastop v članski kategoriji, zato sem s prikazanim zelo zadovoljen. Zame je bila to velika izkušnja. Občutki so bili enkratni, odtekel pa sem tudi svoj drugi najboljši rezultat,« pravi Žan, ki je v madžarski prestolnici tekel 1:50,28 ter z osvojenimi tremi točkami dodal svoj prispevek k obstoju Slovenije v 1. ligi.

Pred njim še glavni del sezone

Čeprav je za Žanom Rudolfom že kar nekaj nastopov v letošnji sezoni, pa ga glavne tekme še čakajo. Z rezultati na 800 m je izpolnil normo za nastop na juljskem

svetovnem mladinskem prvenstvu v Kanadi, v drugi polovici meseca avgusta pa ga čaka nastop na prvih olimpijskih igrah mladih v Singapuru, kamor se je uvrstil preko evropskih kvalifikacij v Moskvi. V Singapuru bo tekel na 1000 metrov. »V Kanadi pričakujem uvrstitev v polfinale, kar pa bo težka naloga, saj tekmujem tudi z dve leti starejšimi tekmovalci, konkurenca pa bo huda. Cilj je odteči tudi nov osebni rekord. Na olimpijskih igrah v Singapuru pa je cilj finale, hkrati pa bi rad popravil državni mlajše mladinski rekord (slednji znaša 2:26,27, Žanov osebni rekord pa je 2:26,48, op. p)« je svoje načrte razkril mladi atlet, katerega sanje so nekoč postati olimpijski prvak: »Mislim, da so to sanje vsakega športnika. Rad bi nastopil že na olimpijskih igrah v Londonu 2012 ter nato v Braziliji štiri leta kasneje. Dva štadionska kroga pa si želim nekoč preteči pod 1:45,00.«

Žan je svoje cilje uresničil, saj je na 1. mladinskih olimpijskih igrah v Singapuru z novim rekordom Slovenije 2:24.24 za mlajše mladince na 1000 m tekel v finalu, dosegel 7.mesto. Dokazal je, da se ne boji velikih tekmovanj in final ter da na teh dosega vrhunske rezultate za to starostno kategorijo.

Peter Kastelic

Foto: Zoran Flis/siol.net

BESEDA O NOGOMETU ...

Za nogomet me je navdušil moj oči in igrati sem ga začel pri petih letih. Na treninge hodim dvakrat na teden, nato ga vsak dan igram še s prijatelji. Že od začetka igram v klubu Ilirija (bivši Slovan), s katerim smo dosegli že veliko dobrih rezultatov. Lani smo bili v zimski ligi tretji, letos pa smo prvo mesto dosegli na nogometnem turnirju v Ljubljani. Igram v začetni postavi, kar pomeni, da igram igro oba polčasa. Naj vam povem še nekaj o pravih igranju nogometa.

Z rokami ali brez njih

Leta 1850 je bil nogomet že precej podoben današnjemu nogometu. Polčasa sta trajala 60 minut, vrata so bila visoka 2 metra, igranje pa so nadzorovali sodniki. Že takrat je veljalo **pravilo prepo-vedanega položaja** (ofsajd): tudi v 19. stoletju napadalec ni smel brcniti žoge, če ni imel za sabo in vrati vsaj dva nasprotna igralca. Zato pa v tistem obdobju niso poznali **vratarja**: vrata so lahko branili vsi igralci. Težava je bila v tem, da je imela vsaka univerza svoja pravila. Šola iz Rugbyja je bila najglasnejša zagovornica starega nogometa, pri katerem so igralci lahko igrali tudi z rokami. V nasprotju z njo se je šola iz Cambridgea zavzemala za manj nasilen nogomet. Neizogiben razcep med obema taboroma je leta 1871 povzročil rojstvo nove igre, ragbija in sodobnega nogometa. Leta 1904, ko je bila v Parizu ustanovljena Mednarodna nogometna zveza (FIFA), je angleška pravila prevzel ves svet. FIFA še danes določa nogometna pravila na svetovni ravni.

Šport za vsakogar

Naloga igralcev je žogo spraviti v nasprotnikova vrata. Žoge se lahko dotaknejo s katerim koli delom

telesa, razen z rokami; edina izjema je vratar. H končnemu rezultatu pripomorejo vsi igralci: **branilci**, **vezni igralci in napadalci**. Igrišče (v dolžino meri največ 120 metrov) deli na enaki polovici sredinska črta. Po robu igrišča potekata po širini dve črti gola (gol out), po dolžini pa dve vzdolžni črti (stranski out). Pred obojimi vrati je **kazenski prostor**, na katerem sodnik za vsak prekršek branilca nad nasprotnim napadalcem dosodi kazenski strel ali enajstmetrovko. To je **prosti strel** s točke, ki je od vrat oddaljena 11 metrov. Kazenski prostor ima obliko pravokotnika. Ožji stranici pravokotnika na črto gola. Začetek teh stranic je od vratnic oddaljen 16,5 metra, stranic pa povezuje tretja črta, vzporedna s črto gola. Le na tem polju se vratar dotakne žoge z rokami. Vrata so postavljena na sredini črte gola. Vsako moštvo igra z enajstimi igralci, na voljo pa ima prav toliko rezervnih igralcev, ki med tekmo sedijo na klopi skupaj s trenerjem. Nogometna tekma traja 90 minut. Razdelje-

na je na dva polčasa, vsak traja po 45 minut. Če je pri kvalifikacijskih tekmah izid ob končnem delu neodločen, sledita dva podaljška po 15 minut. Če je izid tudi po podaljških še vedno neodločen, igralci streljajo enajstmetrovke. Zmaga tisto moštvo, ki mu po petih streljih z enajstmetrske točke uspe večkrat zadeti nasprotnikova vrata.

Prvenstva in pokali

Na svetovnem nogometnem prvenstvu se vsaka štiri leta pomerijo najboljše reprezentance posameznih držav. Po trikrat so slavili Brazilija, Italija in Nemčija.

Tudi evropsko nogometno prvenstvo poteka vsako četrto leto.

Tekmovanje evropskih pokalnih zmagovalcev organizirajo vsako leto; na njem se pomerijo klubi, ki so se uvrstili na prvo in drugo mesto. Prvenstvo Evropske zveze (UEFA) poteka vsako leto. Zveza izbere klube, ki so se v državnem prvenstvu dobro uvrstili, in prvake državnih pokalov.

Miroslav Ivanović, 4. b

FESTIVAL ŠPORTA MLADIH, MARIBOR, MAJ 2011

V sredo, 1. junija 2011, so v Mariboru potekala finalna državna tekmovanja v štirih športih. Naša šola je imela predstavnike v treh, in sicer Tinkaro Smrekar na Šolskem plesnem festivalu, v plavanju smo imeli mešano štafeto na 8 x 25 m v postavi Nina Mislej, Katja Černe, Urša Dimnik, Petra Vidrih ter fantje Ožbej Ferkov, Nejc Ferle, David Deđić in Nejc Lavrič, ki se je na državno uvrstil tudi po rezultatu na 50 m prosto. V kraljici športov – atletiki sta tekmovali Ema Barbič v skoku v daljino, Eva Mustar v teku na 300 m ter naša ženska štafeta 4 x 100 m, kjer sta poleg Eme in Eve tekli še Katarina Beton in Naja Ferkov. Naše uvrstitve so sledeče:

Ples:

Tinkara Smrekar - polfinale tekmovanja v plesu, naša najboljša uvrstitev doslej na državnih prvenstvih.

Plavanje:

**mešana štafeta 8 x 25 m
8. mesto**

Atletika:

• **Ema Barbič**
skok v daljino 8. mesto
• **Eva Mustar**
tek na 300 m z novim osebnim in šolskim rekordom 8. mesto
• **Štafeta 4 x 100 m**
5. mesto v državi

FINALE LJUBLJANSKE ATLETIKE

Naša dekliška ekipa osvojila prvo mesto v Ljubljani.

V ponedeljek, 6. junija 2011, so naša dekleta v pozno popoldanskih oziroma večernih urah tekmovala v atletiki in dosegla zgodovinski uspeh naše šole. Na to tekmovanje se uvrsti po osem najboljših osnovno šolskih ekip mesta Ljubljane, tako v moški kot v ženski konkurenci ter najboljši posamezniki po rezultatih.

Manja Guček 1. mesto z novim šolskim rekordom pri metu vortexa – 47, 25 m,
Ema Barbič 1. mesto z novim osebnim rekordom - daljina,
Eva Mustar 2. mesto tek 300 m,
Katarina Beton 3. mesto v skoku v višino,
Naja Ferkov 2. mesto z novim šolskim rekordom na 1000 m – 3.21.55 in
Rebeka, Katarina, Ema in Eva 1. mesto štafeta 4 x 100 m,

1. epizoda

Prijateljstvo ali ljubezen

Tam daleč v Štepanjskem naselju je živel ena deklica. Ne ve se točno, kako ji je ime, saj je v tistem majhnem ali prav velikem naselju živelo na desetine, ne na stotine deklic. In veste kaj?! Bila je prav nora na fante! Imela jih je na ducat, a nihče ji ni bil všeč prav tako kot en Valentin. Za njim so tekale vse punce, mogoče celo kakšen fant.. J No, se pravi to je prava skrivnost, veste, o tem se ne govori. Ampak če že hočete, vam povem, kaj se je zgodilo naši ... khm, ja, neznani deklici.

Tistega lepega dne, veste, sonce je sijalo, bil je maj, čas za zaljubljenca, se je naša deklica sprehajala okoli Štep'ca. Hladen vetrič ji je zapihal v obraz in morala je zapreti oči ... kar naenkrat pa je nekdo prikorakal mimo nje. Obrnila se je, nikogar pa v drugo stran, spet nikogar. Mislila si je, da se ji je samo dozdevalo, da je nekdo šel mimo nje. Šla je naprej, do trgovine, zavila na vogal ... in! Bum!

»Pazi malo, ti štor ... hej!« je bilo prvo, kar ji je prišlo na misel in tudi iz ust. »Oprosti, nisem te videl.« je odgovoril nekam znani glas. »Oh ... je že v redu!« je še uspela reči deklica in stekla ... tekla, je tekla in se upehana usedla na klopcu pred modrim blokom. Mimo je šepajoče prišla neka stara ženička in jo prosila, če ji lahko pomaga. Deklica ji je z veseljem ponudila pomoč, a potem je deklica ženičko vprašala, do kam naj ji nese torbo. »Kar do trgovine me pelji!« ... »Ojej!« si je mislila deklica, »da le ne bom več srečala tistega fanta!« To si je mislila samo zato, ker je bil tisto Valentin, in kot veste Valentin ji je bil namreč všeč. Ampak tetica je morala do trgovine in če ni šlo

drugače, pač ni šlo. Ko je babico pripeljala do trgovine, se je usedla na zeleno klopcu. Čakala je, da se babica vrne. Potem pa se je zgodilo tisto, kar vi najbolj pričakujete. Ko je tako deklica sedela na klopcu in čakala, je mimo prišel Valentin. Ravno takrat, ko jo je hotel pogledati, je hitro obrnila pogled drugam. Naslednji dan v šoli, pa se je zgodilo nekaj nepredvidljivega. Pri nivojih je Valentin preveč klepetal s sošolcem in učiteljica je rekla: »Valentin! Takoj nehaj klepetati in se presedi!« Vse punce iz nivoja so upale, da se bo Valentin usedel k njim, ampak on se je presedel prav k naši deklici. V razredu je izbruhnil smeh. »Ljubček in Ljubica, to sta lepi par!« so se drli sošolci, sošolke pa so bile zelene od zavisti. Ker je bilo deklico sram, si ni upala niti pogledati Valentina, kaj šele da bi govorila z njim. Ampak potem ji je Valentin napisal takole sporočilo: »Pridi danes pred rumeni blok, nekaj bi te rad vprašal.« Deklica je dolgo časa razmišljala: »Imam še uro klavirja in plesne vaje, kaj naj zdaj?!« Potem pa mu je le napisala kratko sporočilo, ki se je glasilo takole: »OK. Danes ob treh.« Po pouku je dekličina prijateljica Petra hotela, da gre deklica danes z njo na sprehod. »Malo ven, pa za tipčki, sej veš ...«. Joj, kakšna smola! Kaj naj zdaj? Najboljša prijateljica ali fant? Deklica zdaj ni vedela več, kaj naj. A potem je rekla.. »Prav! Kdaj se dobiva?« Petra je rekla, da ima čas samo še ob treh. »Ampak ravno takrat se dobim z Vale ...« jo je hitro prekinila deklica, potem pa se je zarekla. Petra jo je nekaj časa gledala potem pa rekla: »Kaj si rekla? S kom se dobiš?« ... »Oh, nič, nič!!« jo je zavrnila deklica. »Ob treh, prav!

Dobiva se pred rumenim blokom!«

Deklica je prišla do rumenega bloka, kjer jo je že čakal Valentin. Sedel je na zeleni klopcu. Počasi se je poleg njega usedla deklica, potem pa se je Valentinova roka kar naenkrat znašla na dekličinih ramenih. Potem se je nagnil k njej in ... ravno takrat je mimo prišla dekličina najboljša prijateljica Petra. Ko je zagledala Valentina in njeno najboljšo prijateljico, kako se poljubljata, je zakričala: »Lažnivka! Kako si nesramna! Sem si me zvabila, samo zato, ker si se dobila s fantom?? Ne misli, da bom tvoja prijateljica, ker si največja egoistična lažnivka!« Deklica je nesrečno pogledala za svojo (bivšo) najboljšo prijateljico, Valentin pa je samo skomignil z rameni. »Oh, te punce! Kdo bi jih razumel?« Tedaj pa se je deklica opogumila: »Oprosti, Valentin ... Res si mi všeč, ampak tole zadevo moram rešiti, prav?« Po teh besedah je stekla za Petro in jo obšla. Petra pa jo je samo nesramno pogledala in potem se je začela smejati. Deklica ni razumela, zakaj se smeji, ampak potem se je še sama začela od srca smejati. »Dokazala si, da ti je nekaj do mene, ne samo do fantov in zato te imam še desetkrat rajši! Pa čeprav si lažniva egoistka ... Potem sta se še enkrat zasmejala in od takrat naprej hodi deklica z Valentinom z roko v roki, za prijateljico Petro pa si vedno vzame čas, saj je treba ljubezen in prijateljstvo negovati iz dneva v dan.

Se vidimo v naslednji številki šolskega časopisa v epizodi z naslovom:

Za ljubezen ni zdravila.

Ana Tasič, 6. b

Moja šola

Šola je del življenja skoraj vsakega človeka, tudi mene. Je moj drugi dom ali pa celo zatočišče, kamor lahko zbežim pred stvarmi, katerih me je strah. Tam so moji najboljši prijatelji, brez katerih jaz nikoli ne bi bila jaz in tam je moja učiteljica, ki se z dneva v dan trudi po svojih najboljših močeh, da bi vsi pridobili kaj več na znanju, poleg tega pa je tudi naša dobra prijateljica, ki se zna pošaliti na svoj račun.

Pa vendarle nisem od nekdaj tako ponosna učenka, ponosna na svojo šolo.

Ko sem dopolnila šest let, se je približal trenutek, katerega me je bilo malce strah in ki je zaznamoval moje celotno otroštvo in mladost. Na začetek šolskega leta sva se z mami dobro pripravili, saj sva kupili vse od šolskih potrebščin do torbe, celo oblekica, narejena iz džinsa, je bila že skrbno oprana in je v moji omari čakala na prvi šolski dan. Bilo me je strah, hkrati pa me je vznemirjalo, kaj vse se bo zgodilo, ko bom stopila skozi šolska vrata.

Ko je napočil čas, da odkorakam v šolo, pa se je izkazalo, da šola ni nikakršna »mučilnica za otroke«, ampak je prijazna ustanova. Prvo šolsko leto sem tako spoznala nove otroke, s katerimi sem se spoprijateljila, prijazne, včasih pa tudi stroge učiteljice in se naučila veliko novih stvari na področju matematike, slovenščine ...

Ko sem obiskovala drugi razred, smo se morali začeti bolj učiti, saj smo računali že težje in daljše račune, naučili smo se pisati ter brati, kar pa sprva zame ni bila lahka naloga.

V tretjem razredu smo že znali pošteevanko, pri matematiki smo tudi delili, znali smo že pisati s pi-

sanimi črkami in pri spoznavanju okolja smo spoznavali našo državo Slovenijo in njene sosedo.

Četrty razred pa je bil zame najtežja preizkušnja, saj so se za nas začele ocene, imeli smo mnogo več snovi in tudi število predmetov se je malce povečalo. Spoznala sem tudi mojo zdajšnjo razredničarko Jano, ki je najprej delovala zelo stroga, vendar je čez nekaj časa postala tudi moja vzornica. Ko sva se z mami prvič skupaj učili angleščino, sem začela jokati, saj sem se bala, da je to zame preveč in da ne bom zmogla. Ampak človek nikoli ne sme obupati. Moje spričevalo so z malo truda na koncu krasile lepe petice.

Za četrtyim razredom je prišel peti. Naš urnik je zapolnilo še gospodinjstvo, ki je le ponavljanje snovi iz prejšnjega razreda. Naš razred pa so dopolnili številni novi sošolci, tako nas je v razredu kar 28. Sprva smo se držali nazaj in se nismo družili z novimi sošolci ter sošolkami. Vendar smo čez čas postali dobri prijatelji. Marsikoga uvrščam med najboljše prijatelje in jih ne bom nikoli pozabila. Naša učiteljica Jana nas je naučila glasbeno pravljico in nastopali smo pred starši ter ostalimi otroki.

Tukaj se moj dnevnik šole počasi končuje. O prihodnosti še ne razmišljam. Mogoče sem malo prestrašena pred nacionalnim preverjanjem znanja v šestem in devetem razredu. Vendar sem zdaj v sedanjosti in najbolj se bojim časa, ko se bom ločila od svojih prijateljev, ko se bom poslovila od naše učiteljice in ko bom s solzami v očeh božala sliko našega razreda.

Ariana Pavlič Dolgan, 5. a

Moja šola

Hodim v osnovno šolo Božidarja Jakca v Ljubljani. Sem v 5. a razredu.

Vsako jutro vstanem in se ne ravno dobre volje odpravim v šolo. Včasih je zame delo za šolo mučno, predvsem ko moram napisati spis. Ne maram tudi slikati in risati. Ostali predmeti so pa kar v redu. Na šoli je veliko učiteljev in učiteljic. Nekatere so bolj prijazni, drugi malo manj. Ob ponedeljkih in četrtykih imamo šest ur, ob torkih in sredo pet, ob petkih pa štiri ure. Kadar je sončno in toplo, imamo športno vzgojo zunaj. V šoli sem se naučil veliko zanimivih stvari. Ker znam brati, lahko preberem veliko knjig, ki si jih sposodim v šolski knjižnici. Angleščina mi pomaga pri razumevanju iger, ki jih najdem na internetu, in pri televizijskih oddajah. Pri naravoslovju sem spoznal, da jabolko vsebuje tri četrtytine vode. Ko smo se pri matematiki učili potence, mi je bil zanimiv primer iz zgodovine, ko je kralj ponudil nagrado izumitelju šaha. Izumitelj je zaprosil, naj mu kralj podari za vsako polje potencirano število zrn. Tudi jaz sem mislil tako kot tisti kralj, da bo vsega skupaj za malo vrečko pšenice. Z atom sva stehala 200 zrn pšenice in izračunala, da to pomeni okoli 600 milijard ton pšenice, kar bi lahko cel svet pridelal v približno 1000 letih.

Čeprav se v šoli veliko naučim, sem še zmeraj bolj vesel, ko grem domov.

Brin Šuligoj, 5. a

Domišljjski spis

Moja prva ljubezen

Ko sem bila še majhna, se mi je ljubezen zdela smešna. Preprosto je nisem razumela, poznala ali doživela. Ko pa se zaljubiš, pozabiš na vse ostale stvari, misliš le na tisto stvar, ki nas v življenju znova in znova bega – na ljubezen. Tako je bilo tudi z mano.

Prvič sem se zaljubila v sedmem razredu. Tisti dan je bil oblačen in deževen. Bila sem utrujena in najraje bi cel dan spala. Vendar to ni prišlo v poštev, saj sem morala v šolo. Nisem se zavedala, da me bo ravno ta dan v njej pričakalo presenečenje. Ko sem prišla do razreda, sem se takoj odpravila k svoji klopi, se usedla ter si pripravila stvari za naslednjo uro. Nato je kot po navadi v učilnico stopila naša razredničarka, vendar ni bila sama. Zraven nje je počasi in z dolgimi koraki hodil fant s sramežljivim in zardelim obrazom. Ko se je ves razred posedel in utihnil, nam je skrivnostnega fanta predstavila kot novega učenca. Potem je še njemu dala besedo, da nam pove kaj o sebi. Jezik se mu je zapletal, videlo se mu je, da ga je sram. Tudi on se je usedel in namestil na prosto mesto in začeli smo z učno uro matematike. Ne vem točno zakaj, vendar nisem mogla več odmakniti oči od njega. Morda zato, ker mi je bil všeč? V tistem trenutku si tega nisem želela priznati. Tako so minevali dnevi in tedni in ves čas so bile moje oči uprte le v njega. Nekajkrat se je tudi on ozrl proti meni, z očesom na rahlo pomežiknil ter se zagledal v svoj zvezek.

Tudi doma ni bilo nič bolje. V moji glavi je bil le on. Bila sem v obdobju, ko mi ni šlo ravno najbolje od rok. Dokler ga nekega dne nisem srečala v parku. Sedela sem

na klopci, gledala v tla ter seveda razmišljala o njem in o meni in o tem, kaj se sploh dogaja z menoj. Naenkrat sem začutila nad mano temno senco. Dvignila sem glavo. Bil je on, moja skrivna simpatija. Hitro me je pozdravil, prisedel ter se na kratko začel opisovati. Tudi jaz nisem več dolgo zdržala, besede so mi kar letele iz ust, pa čeprav nisem vedela, kaj točno sploh govorim. Tako sva se vsak dan dobivala v parku na isti klopci ob isti uri. Enkrat me je povabil na sladoled v bližnjo slaščičarno. Vedela sem, da mi želi nekaj pomeniti. V teh tednih sem spoznala, da do njega čutim nekaj posebnega in nekaj zame povsem novega. Tokrat sem se kar z rolerji odpeljala do slaščičarne, kjer je za mizo že sedel on. Usedla sem se k njemu, izmenjala sva si nekaj besed, nato pa se je sklonil k meni in me poljubil. Takrat sem začutila tiste njegove mehke ustnice, ki so me rahlo božale, tisto vznemirjenje v srcu in tisti občutek, ko si najsrečnejši na celem svetu, pa vendarle te je strah, da bo tega magičnega trenutka konec in da se bo prenehala ljubezen, za katero bi skočil do zvezd. Nato se je počasi dvignil, me rahlo odrinil in pomežiknil. Takrat sem se zavedela, koliko mi pomeni in kaj se je z mano pravzaprav zgodilo.

Dobila sem odgovore na vsa nerešena vprašanja. V mojem srcu sem začutila tisti kristalni košček sreče in vedela sem, da sem pripravljena, da zaživim, odrastem in preživim z mojo ljubeznijo toliko časa kot ga lahko. To je bila izkušnja, ki mi jo ne bo mogel nihče iztrgati iz srca, kot mi ne bo mogel nihče ukrasti tisti spominov na moj prvi poljub, na mojo prvo ljubezen.

To je vse, kar imam povedati o ljubezni. Mogoče se zdi malo, ampak meni pomeni ogromno. Pred sabo imam še celo življenje, polno ljubezni, pa čeprav so zame pomembne le njegove oči. Kot urok mi dajejo občutek, da sem ob njem varna in srečna.

Ariana Pavlič Dolgan, 5. a

JEŽEK

Katarina in Boris sta odšla v gozd. Nabirala sta gobe. Naenkrat je Boris zagledal ježa. Poimenoval ga je Bolfi. Potem je opazil, da ima na vrhu bodic jabolko. Dal ga je v košaro z gobami. Potem sta s Katarino odšla domov.

Pred domačimi vrati ju je že čakala mama. Boris je Bolfija skril pod majico, da ga mama ni videla. Še sreča, si je mislil Boris. Ježka pa je nato spustil v kopalnico. Ježek Bolfi je mislil, da je to njegova nova soba, zato je zlezel na stranišče. Tam mu je spodrsnilo in je padel vanj. Ko je Boris to videl, je takoj poklical Katarino in ji vse povedal. Boris ji je dejal: »Pojdiva vprašat mamo, da nama pove, kje najdeva rokavice.« Katarina je odvrnila: »To je odlična zamisel,« in odšla sta poiskat rokavice. Nato sta z rokavicami nekako potegnili ježka iz straniščne školjke. Ježek je bil čisto moker in preplašen. Odločila sta se, da ga bosta nesla nazaj v gozd. Ko sta ga spustila v gozd, je bil ježek Bolfi zelo vesel. Da se mu to ne bi več pripetilo, se je ježek Bolfi skril med jesensko listje.

Gaja Vuk, 3. b

KAJČEK PRI NAS

V torek, 17. 5. 2011, je k nam (v 3. b) prispel Kajček. Najprej ko je prispel, smo ga pustili v kovčku in se pridno učili. Ko je bilo konec pouka, smo vsi, vključno z učiteljico, odprli kovček in ga vzeli ven. Vprašali smo ga, če se nas še spomni, ko smo bili v 1. in 2. razredu. Odgovoril je, da se nas zelo dobro spomni.

V četrtek ob 9. 30 smo ga počasi zbudili in bil je strašno zaspan. 5 minut smo se pogovarjali samo o tem, kaj vse je doživel čez noč. Potem smo se zopet učili in ko je bila matematika, smo ga učili poštevanko. Ko je bila ura deset, smo imeli malico in odmor. Za malico so bili kosmiči in Kajček je z veseljem jedel z nami. Nato smo imeli športno vzgojo in igrali smo nogomet. Kajček je nepričakovano dal gol Janu. Ko je bilo konec pouka, smo ga dali spat.

V petek smo imeli več časa in posvetili smo se njemu. Grizli smo čips in lizali bombone. Ko je bila na urniku matematika, smo pisali kontrolno nalogo. Tudi Kajčku je učiteljica dala kontrolno nalogo iz poštevance in deljenja do deset. Imel je vse prav!! Ko je bilo konec pouka, smo ga dali spat in se poslovili od njega. Rekli smo mu še, naj nam pošlje fotografijo svoje družine in tudi mi mu bomo poslali našo skupinsko sliko skupaj z njim.

Žiga Mehle, 3. b

JABOLČEK

Nekega lepega jesenskega jutra sta se Nina in Ferdi odpravila v gozd. Nina je pod zapuščeno smreko našla veliko gob, Ferdi pa ježka. Ko ga je Nina videla, je Ferdija vprašala: »Kako ga boš imenoval?« Ferdi ji je odgovoril, da bo Jabolček. »In veš zakaj, ker nosi na sebi jabolko. Ferdi je vzel jabolko z njegovih bodic. Dal ga je v košaro z gobami in rekel, da ga bo nesel domov. »Mama ti ne bo dovolila,« je rekla Nina. »Že vem!« skupaj sta sklenila glavi in naredila načrt. Ko sta prišla domov, je Ferdi skril ježka pod majico. Nina pa je zamotila mamo, da ga je Ferdi lahko odnesel v kopalnico. Ko je ježa spustil na tla in dvignil svojo zeleno majico, se je pogledal in zakričal. »Bodice imam na trebuhu!!«

Urška Lota Tasič, 3. b

MAJA IN MATIC

Nekoč sta živela Maja in Matic. Odločila sta se, da odideta v gozd. Tam sta videla veliko gob in živali. Med njimi je bil tudi jež. Odločila sta se, da ga vzameta. Mama je bila zelo srečna, ker sta nabrala toliko gob. Maja je mamo zamotila z gobami, Matic pa je pod majico držal ježa. Odnese ga je v kopalnico in ga okopal. Na skrivaj sta lepo poskrbela zanj. Ježa sta dala v košaro z listjem. Jež je zlezal iz košare in si ogledal sobo. Tedaj je prišla mama otrokoma zaželet lahko noč in zagledala ježa. Zjutraj jima je rekla, da morata ježa izpustiti v gozd. Ko sta ježa odnesla v gozd, sta se od njega poslovila in si obljubila, da ga bosta še kdaj obiskala.

Zala Resman, 3. b

BAGER POMAGA DELAVCEM

NEKOČ JE BAGER POČIVAL V GARAŽI. PRED GARAŽO SO BILI DELAVCI, KI SO STOKALI: »BAGER, ALI BI NAM LAHKO POMAGAL?« POTEM SO POTRKALI NA GARAŽNA VRATA.

BAGER JE VPRAŠAL: »KDO PA TRKA?«

»DELAVCI SMO,« SO ODGOVORILI.

»KAJ ME PA RABITE?«

»RABIMO TE ZATO, KER NE MOREMO CEL DAN SAMI DELATI. SONCE MOČNO PRIPEKA.«

»PRIDEM VAM POMAGAT,« JE REKEL IN ZAROPOTAL: »RESK, RESK, RESK ...«

IN RES JE PRIŠEL. NALOŽIL JE PESEK, VODO IN KAMNE. DELAVCI SO BILI ZELO VESELI. BAGERJU SO SE LEPO ZAHVALILI.

BAGER JE VESELO ODŠEL. POTEM JE SLADKO ZASPAL V SVOJI GARAŽI. »RESK, RESK, RESK ...«

Lovro Bratun, 1. B

PRIJATELJICE

Nekoč sta živeli dve najboljši prijateljici. Ime jima je bilo Jana in Nina. Vedno sta bili skupaj in se imeli najraje. Čez nekaj časa pa se je Jana pričela več družiti z Bernardo. Zelo veliko sta bili skupaj in Nina je postala zelo ljubosumna. Nina je Jano začela zelo nadzorovati in ji želela preprečiti druženje z Bernardo. Jana je imela zelo velik razlog za druženje z Bernardo. Ta razlog je bil, da je Nina Jani govorila zelo grde besede.

Nekaj časa sta bili Jana in Bernardo zelo dobri prijateljici. Nina je hotela imeti Jano le še zase. Ves čas jo je spraševala, kje je in s kom je. Jani to ni bilo všeč in Nina ni

več imela tako rada. Nina je Bernardi grozila in jo opozarjala, naj se Jani ne približuje. Bernarda je to naredila. Jana se je ves čas družila z Nino in ostalimi, med tem pa se je spraševala, zakaj se je Bernarda izogiba. Bernarda je v Janinih očeh opazila, da je zelo nesrečna. Zato se je pričela družiti z njo. Jani je povedala za vse grožnje in opozorila. Jana je bila od tedaj naprej na Nino zelo jezna. Povedala ji je, da se ji ne zdi prav, kar je naredila Bernardi. Nina je med uro naravoslovja pričela jokati. Jana ni vedela, zakaj. Nino je vprašala, zakaj je žalostna, ona pa ji je odgovorila, da zato, ker se nič ne družijo z njo, ampak je ves čas z Bernardo. Tako je bilo iz dneva v dan. Jana se je čez nekaj časa odločila, da ne bo več Ninina

najboljša prijateljica. Skrbelo jo je le, kako ji bo to povedala, saj je bila preveč dobrega srca. Ko je Jani le uspelo povedati Nini, da je med njima konec, ji je Nina zagrozila, da se bo, če to naredi, ubila. Jana se je tega ustrašila in z njo ostala najboljša prijateljica. Čez nekaj časa je Jana ni mogla več prenašati, zato se je odločila, da ne bo več njena prijateljica. V omarico ji je vrgla listek, na katerem so bili napisani vsi razlogi za to. Nina ga je pred šolo strgala. Čez nekaj dni je Jano prosila, če bi lahko bili ponovno najboljši prijateljici, a Jana ji je odločno rekla NE. Čez nekaj časa sta bili Jana in Bernardo najboljši prijateljici do konca svojih dni.

**Barbara Beganovič, 7. a in
Maja Sladič, 7. a**

O dečku, ki je imel rad sladkarije

Živel je deček, ki mu je bilo ime Žan. Naslednji dan je pojedel preveč sladkarij in bilo mu je slabo. Mama mu je dejala, naj ne je toliko sladkarij, a je ni ubogal. Potem mu je mama skrila sladkarije. Deček ji je rekel, da ima denar in da gre v trgovino kupiti sladkarije. Star je bil komaj 10 let. A ni imel dovolj denarja. Mama mu je rekla, da mu bo žal, ko bo velik.

Ko je pojedel na tisti dan preveč sladkarij, mu je bilo žal.

Miroslav Ivanović, 4. a

Moja basen: Zajček in korenčki

Nekoč je davno v gozdu žalostno sameval zajček Fredi. Miška Minka je prišla mimo in ga vprašala, kaj je narobe. Fredi pa ji je odgovoril: »Veš, mojo zimsko zalogo so mi ukradli, vseh 15 korenčkov.« Miška ga je pobožala po ušesih in ga za razvedrilo povabila na zabavo. Naslednji dan se je zajček zelo lepo oblekel, a še vedno je bil žalosten, saj je ostal brez zimske zaloge. Kaj kmalu se je njegova žalost na zabavi prekinila, sodeloval je na srečelovu in zadel 20 korenčkov. Iz tega lahko izvemo, da po dežju vedno posije sonce.

Tinkara Smrekar, 7. b

ŽABICA

Nekoč je živela majhna žaba, ki ni znala regljati in zato se je odločila, da se bo odpravila na dolgo pot. Tam je srečala tri majhne ptičke in jih vprašala, če ji pomagajo, da se bo naučila regljati. Trije majhni ptički niso vedeli, kako se nauči regljanja. Majhna žabica je šla naprej. Srečala je kačjega pastirja, ki je imel dvanajst otročičkov. Majhna žaba ga je vprašala, ali on slučajno ve, kako se nauči regljati. Tudi kačji pastir ni vedel, kako se nauči regljati. Vsa žalostna je šla žabica domov. Naslednji dan je imela rojstni dan. Ostale žabe so ji zakvakale vse najboljše. Mala žabica je zakvakala z njimi. Takrat se je majhna žabica naučila regljati.

TAŠA KUŠTER, 2. PŠH

Zgodba o začaranem dežniku

Nekoč je živel pastir. Živel je v revni majhni kolibi in ni imel kaj dosti denarja. Mama mu je umrla in imel je le še starega očeta in hudobno mačeho. Vedno ga je obtoževala, da je razbil posodo ali da ni pripeljal cele črede domov. Nekega dne je ležal na trati in zamišljeno bral knjigo. Naenkrat mu je v naročje priletel nenavaden dežnik. Ubogi pastir se je močno prestrašil in si ogledoval dežnik z vseh strani. Naenkrat je postal močno utrujen in je zaspal. Čez nekaj časa

se je prebudil in ni čutil zemlje pod sabo. Odprl je oči in videl, da ga dežnik nese više in više v zrak. Čez nekaj časa je mačeha opazila, da so ovce še vedno v hlevu. Začudeno je odšla nazaj v kolibo. Oče jo je vprašal, kje je njegov sin, in mačeha je odgovorila, da ga je pred časom videla na trati zunaj in da so ovce še vedno v hlevu. Oče je postal zaskrbljen. Odšel je na planino in začel iskati izgubljenega sina. Medtem je pastir letel visoko pod oblaki in nato začutil tla pod

nogami. Naenkrat se je znašel pred mestno hišo. Vstopil je in povedal županu, da ga doma čaka hudobna stara mačeha in da ga vedno obtožuje za napake, ki jih sploh ni naredil. Županu se je zdel deček dobrega srca in zato je naročil svojim služabnikom, naj najdejo čarovnico in jo vržejo v ječo, potem pa sežgejo na grmadi. Od tedaj naprej je bilo njegovo življenje spet tako, kot ga je imel prej.

Ana Tasič, 6. b

Skrivnostne vile

Nekoč, a ne prav davno tega je rasel čudovit gozd. Čez ta gozd so se raztezale visoke, brez meja dolge gore in najgloblje reke, jezera in slapovi so se bleščali v soncu. Prav tam, pod krošnjami dreves in ob vznožju gore so se ob reki vsako jutro, ko prvi sončni žarki pokukajo na zemljo, umivale v kristalno čisti mrzli vodi lepe, dolgolase in kot tančica nevidne vile. A gorje tistemu, ki jih opazi pri tem opravilu! Spremenijo ga v jelena, divjega prašiča, volka, medveda, ali kakšno drugo gozdno žival, da odvihra v nov dan.

In tako vile vsak sleherni dan, od zore do mraka letijo v svoji nevidni, kot tančici tanki obleki nad poljem in nadzorujejo rast in pridelke, da prst vedno obrodi. A če pride kmet, se vile hitro skrijejo med pšenično polje in njihovi zlati lasje so med pšeničnimi klasi popolnoma neopazni.

Legenda pa pravi, da če kmet opazi vile, za vseh sedem let izgubi svoj pridelek. Vsako dvajseto noč v letu pa se vse vile zberejo na vrhu gore, kjer ob polni luni plešejo svoj vilinski ples. Še nikoli ni nihče videl

vil, a tisto enajsto noč v letu je bilo vse drugače.

Neki mladenič se je izgubil v temnem gozdu. Taval je in taval po temnem gozdu, pa ni našel poti domov. Potem pa je začutil, kako se mu neka senca približuje. Uzrl se je nazaj, potem pa je videl, kako je mimo njega zaplapolala leteča tančica, lahko kot znajo samo vile. Sledil ji je, naenkrat pa je izginila v goščavi. Bilo je pretemno, zato je moral počiti. Ulegel se je na mah in zaspal. Naslednje jutro se je

odpravil na pot. Mislil je, da so bile samo sanje, da je videl vilo, a motil se je. Ko se je stemnilo, se je že skoraj povzpел na vrh gore.

Ko je posvetila luna na temnem nebu, so prišle vile in odbila je polnoč. Mladenič je izza skale opazoval njihov čudovit vilinski ples in premagalo ga je, da bi si jih pobliže ogledal. Tedaj pa so ga zagledale in izginile v nebo. Od takrat naprej jih nihče več ni videl.

Ana Tasič, 6. b

Zemlja, ki je začela jokati

Vsi živimo na planetu, ki se imenuje Zemlja. In ta planet, čeprav se mi ne zavedamo, vidi, sliši, čuti in se premika. Pravzaprav tudi joče, a le v skrajnih primerih. To se zgodi, če jo sonce ošteje, ker je zamudila v službo, ali če Mars misli, da je večji in boljši, ali pa preprosto, če se zgodi kakšna, njej ne ljuba stvar. Tokrat pa je Zemlja videla, da se na njenem planetu dogajajo čudne stvari. Avtomobili ji uničujejo zrak, objestni otroci nanjo mečejo odpadke, ljudje zlivajo nafto v njeno morje, vulkani se jezijo, pada kisel dež, sekajo se drevesa in ljudje so vsak dan bolj resni. Zemlja je bila tako žalostna, da ni vedela kaj naj. Začela je jokati, jokala je in jokala in kmalu jo je sonce uslišalo. »Le

zakaj jočeš, draga Zemlja?« jo je vprašalo sonce. Zemlja je za hip nehala jokati in soncu nesrečno povedala: »Kako le ne bi, če pa se na mojem planetu dogajajo same čudne in zelo grde stvari!« Sonce je za hip pomislilo, nato pa je dejalo: »Nič ne skrbi, draga prijateljica Zemlja, vem, kakšno kazen bom dodelil tvojim prebivalcem!« In tako sta se dogovorila in še danes je tako, da sonce vse močneje greje in sveti na naš lepi planet. Ledeniki se topijo in atmosfera se je že tako stanjšala, da moramo nekaj ukreniti. Zato skrbi za okolje in čuvaj našo lepo Zemljo, da bo lepa in čista, kot je bila doslej!

Ana Tasič, 6. B

Črni muc vasuje

Zgodba govori o mucu brez moža. Zasvojil jo je neki črni muc. Pred njo se je zelo bahal in ji brenkal na kitaro. Govoril ji je da ima grad brez oken in brez vrat. A muca ga ni zasvojila. Na vsako polnoč je prišel k njej. Nekoč pa se je le potrudil. Z sosedom sta beli muci priredila cirkuško predstavo. Tako ga je le vzljubila in šla sta živeti v grad brez oken in brez vrat. V gradu sta se tudi poročila in imela sta 12 otrok.

Amelija Kmetec, 3. a

Roke

Moje roke so zelo pisateljske, kar pomeni, da rada pišem pesmi in zgodbe. Z njimi igram tudi kitaro, rišem, pišem, štejem in igram košarko. Lepo mi je ko koga objamem in tako pokažem, koliko mi pomeni.

Eva Vehovec, 3. a

Ribica

Zlata ribica sem mala,
Želje sem vse poznala,
Ko pa zrasla sem velika,
Me nobena želja več ne mika.
Niti torte, niti igrače,
Punčkice, pogače
Niti torbe, niti zvezke.
Niti počitnice in obzorje.
Jaz si želim samo svoj dom.

Jenič Plevnik Sinja, 3. a

Dedek

Dedek je prijazen mož.
Eden mojih da mi nož.
Dedek babico ima rad,
Evo, glej ga kakšen sad.
Kaj naj podarim mu zdaj,
Da lepo bom šla nazaj?

Amelija Kmetec, 3. a

Moje roke so velikokrat umazane od črnila

Z mojimi rokami velikokrat rišem, barvam, pišem in ustvarjam.
Z mojo mamico se velikokrat drživa za roke.
Ko grem spat, se z mamico objameva in stisneva za roke.

Sinja Jenič, 3. a

Dedek

Dedek Marko je že star,
Mal' čez 60 je star.
Enkrat gleda televizor,
Drugič bere časopis.
Enkrat pelje me v bazen.
K meni pride nasmejan,
Kakor luč žari vsak dan.

Eva Vehovec, 3. a

Dedek

Dedek ni nesramen,
Dedek je prijazen.
En dedek ni dovolj še eden
Manjka! Joj!
Dedek si v redu?
Sem ga vprašala.
En kovanec sem mu dala,
In ga odpeljala.
Kaj naj mu še rečem,
Da ga rada imam?

Hana Ajkič, 3. a

Metulj

Metulj je prelepa žival.
Ves dan leta mimo trat
In mimo cvetic,
Ker jih ima rad.
Če metulja ujameš v dlan
Je tako lep občutek,
Kot iz lepih sanj.
Ga vprašam:
Me učiš leteti?
In če se mi pustiš prijeti?
In odletiva
In se proti vetru zapodiva.
Sinja Jenič, 3.a

Zlata vila

Moja dobra zlata vila,
se je včeraj nekam skrila.
Ko sem cel dan jo iskala,
se je končno prikazala.

Bila sem jaz tako vesela,
da sem skoraj ponorela.
Moja dobra zlata vila,
Pa se nikoli več ni skrila.
Gaja Vuk, 3.b

Dedek

Dedek moj je fant od fare,
Igrica me zmaga vse.
Enkratno zmaga me vsak dan.
Dedek, dedek me žgečka za vsako
zmago bonbone mi da.
Ko na sprehod sva odšla,
sladoled sva lizala.
Zala Resman, 3.b

PLAVANJE

Rad imam plavanje,
še bolj pa čofotanje.
Plavam kot delfin,
rajam kot mačkolin.
Plavanja se veselim,
ker tam uživam in se smejim.
Ko pa grem iz plavalnega tečaja
me pa žalost obdaja.
Plavanja se veselim,
ker se tam s prijatelji dobim.
**Jure Lavrič in
Danijel Mačesič Šulterer, 3. b**

Petarda je nevarna

Bum, bum, pok, vsepovsod se
sliši ta zoprni zvok.
Nikjer ni miru, nikjer ni tišine,
da se lahko človek končno spočije.
Čeprav človeku petarda trga prste,
Jih roke ne žele spustiti.
Mama joka, oče stoka,
A petarda še vedno poka.
Lorena Grahovič, 6.a

MARSOVČKI

Marsovčki in otročki,
ta razlika je strašno velika.
Otroci so vedno poredni,
marsovčki pa vedno pridni.

Poredni otroci pozno zaspijo,
zato se zjutraj se bolj poredni
zbudijo,

marsovčki pa zaspijo,
ko to njihovi starši želijo.

Otroci so vedno nerodni,
marsovci pa vedno modni.
Marsovčki le enkrat na zemljo
poletijo,
da vsem otrokom sreče zaželi.
Janković Tiana in Vuk Gaja, 3. b

ŠOLA

Tu v naši šoli,
najbrž že vsak ve,
da se vsak dan zgode
same nemogoče stvari,
ki si jih človek niti zamislil ne bi!

Sošolci moji skačejo,
se smeji in veselijo,
za šolo jim ni mar,
učitelji trudijo zanj se zaman.

Mojim sošolcem v glavo nič ne
gre,
Zakaj se ne učijo in zakaj cveke
same si želijo?

Ja, mi pravijo, rajši se življenja
veselimo,
kot da doma pred knjigo cele
dneve presedimo!

Pa še res je, si rečem,
a kaj ko znanje je pomembno!
Jaz pa rajši berem knjigo,
kot da delam nič, za eno figo!
Ana Tasič, 6. b

MLEČNA HRANA

učenci 3. b

Mlečna hrana ni banana,
je pa mleko, jogurt, sir,
Z njimi je vedno mir.
Kadar pa mleka ni,
bolijo nas vse kosti.
Ko pa mleko je,
takrat zabava se začne.
Čokolado mu dodam
in se še bolje imamo.
Mačšič Šulterer Danijel

Mlečna, mlečna čokolada,
ta mi v želodec spada.
Maslo, sir in skuta naj kar mama je.
Jaz raje imam čokoladne sladkarije,
ki jih mama vedno skrije.
Zala Resman

Nika Piki srajco lika,
k njej pa pride še muca Mika.
Mika prosi za podgano,
Nika pa ji da samo mlečno hrano.
Ker se ji jogurt grozno gnusi
in mleka niti ne poskusi,
ji Nika miško priskrbi,
Miki pa se takoj iz gobčka
slina pcedi.
Gaja Vuk

NAJBOLJŠA ŠOLA NA SVETU

V NAJBOLJŠI ŠOLI NA SVETU SE DOGAJAJO NAJBOLJŠE STVARI:
SPOZNAŠ NAJBOLJŠE SOŠOLCE IN SOŠOLKE,
NIHČE SE NE PREPIRA IN NE TOŽI,
SO UČENCI IN UČITELJI ZELO POŠTENI,
VSI UPOŠTEVAJO PRAVILA,
OTROCI RADI HODIJO V ŠOLO,
VSI POSLUŠAJO IN SO ZELO PAMETNI,
SE OTROCI IGRAJO Z NAJBOLJŠIMI IGRAČAMI.
NA TO ŠOLO HODIJO NAJBOLJŠI NOGOMETAŠI IN
OTROCI DOBIJO ČOKOLADNA SPRIČEVALA.

V NAJBOLJŠI ŠOLI NA SVETU JE VEDNO POLETJE,
VSA ŠOLA JE ČOKOLADNA IN OTROCI SE RADI Z NJO SLADKAJO.
TUDI IGRIŠČE JE IZ ČOKOLADE:
S ČOKOLADNIM TOBOGANOM, ČOKOLADNO GUGALNICO,
ČOKOLADNIM BAZENOM IN S ČOKOLADNIM GOLOM.

V ČOKOLADNI KUHINJI KUHAR SREČKO ZA ZAJTRK POSTREŽE KRUH
S ČOKOLADNIM NAMAZOM IN ČOKOLADNE KROGLICE Z MLEKOM,
ZA MALICO PA NAJBOLJŠE SADJE NA SVETU: GROZDJE, MALINE,
POMARANČE, KIVI, BANANE IN JAGODE,
ZA KOSILO JE FIŽOLOVA JUHICA, PIŠČANČEK, ŠPAGETI,
ZA SLADICO PA VELIKA ČOKOLADNA TORTA.

TUDI KNJIŽNIČARKA JE ZELO PRIJAZNA IN IMA RADA ČOKOLADO,
NA POLICAH SO ČOKOLADNE KNJIGE S ČOKOLADNIMI ČRKAMI.

KO POLETNO SONCE ČOKOLADNO ŠOLO ČISTO STOPI,
KAJ SE PA POTEK ZGODI?
ČOKOLADNA POPLAVA ...
POKLIČEMO GASILCE IN OTROKE S HRUŠICE IN JIH POVABIMO,
DA SKUPAJ POPIJEMO TA VELIKANSKI ČOKOLADNI NAPITEK.

ZARADI ČOKOLADE VSI DOBIMO MIŠICE IN ZGRADIMO ČISTO NOVO
NAJBOLJŠO ŠOLO NA SVETU.
NOVA ŠOLA JE IZ ZLATA, ROŽIC IN SRČKOV.
V NOVI ŠOLI JE SPET LEPO
IN VSI OTROCI SO ZELO ZELO VESELI, SAJ
TO JE NOVA NAJBOLJŠA ŠOLA NA SVETU.

Učenci in učenke OPB, 1. b in 3. b

RAP O REČNI VILI

Jou-jou rečna vila je pršla,
izpolnila željo in odšla.
Še zaigrati bomo mogli njeno
pesmico jou-jou,
da vesela bo za zmeraj.

Aldin Salanović, 4.b

Šola

Če v šolo rad boš zahajal,
učitelj veliko pet'k ti bo dajal.
Znanje v življenju je pomembno
in v življenju je potrebno.

Svoje znanje dosegel boš,
če učitelja ubogal boš.
Vsak dan kaj novega spoznaš
in tako vedno več veljaš.

Erika Pust, 5. a

PUST

Že prihaja ta naš pust,
oj ti pust širokih ust.
Danes nam boš srečo trosil,
da zavriskamo do zvezd.

Boš pa mogel močen biti,
da prenal boš teto Zimo.
Ti le pridi kaj zapoj in
če srečo boš imel kakšen evro
boš dobil ter ga podaril.

Ljudje te radi imamo
in zato ti nekaj damo.
In če nehal boš hoditi
mi se bomo nehali veseliti.

Ti le pridi dobri pust,
kakšen evro, jajca al
klobase boš dobil
samo zato, da boš ljudi razveselil.

Klara Križnič, 4.a

PESMICE O NAŠI ŠOLI

Šola je najboljši kraj,
ker se v njej dobimo vsi,
ki se radi igramo in veliko znamo.

Skozi ta velika vrata
stopijo učenci šole Božidarja Jakca
in potem veselo
si obujejo copatke
in s torbico na rami
vsi so kmalu v razredu zbrani.

Naša šola stoji na najlepšem kraju,
ker tam ni smeti
niti kužki ne capljajo
saj tam vse cveti.

S soncem obsijana naša šola
sveti se kot zvezda vse dni.
Še na počitnicah jo pogrešamo
prav VSI!

Zarja Jakšič in Elma Halilović, 2.b

Sahara

V Sahari živijo raznolike živali, kače, kamele, pajki, kuščarji ... Najbolj se moraš paziti strupenih kač, ki so zaradi vročine zakopane v pesek, ker te lahko pičijo. Tam tudi raste oaza. V oazi rastejo drevesa, palme in zelenje. Najpogostejša rastlina, ki raste v puščavi, je kaktus. V oazi se lahko puščavske živali napijejo vode. V Sahari so tudi zelo velike in stare piramide. V piramidah hranijo mrtve ljudi, ki jim pravimo mumije. V Sahari moraš biti zelo previden, da ne zabredeš v živi pesek, ki te posrka vase in lahko umreš. Če se odpraviš tja, moraš imeti obvezno s sabo veliko vode in telefon, da lahko pokličeš pomoč.

Maks, Naj, Adis in Edvard, 3. b

POTOVANJE BISERNE LADJE

BISERNA LADJA PLUJE, PLUJE
IN SE PELJE RES DALEČ DO OTOKA
IN PRI TEM NIČ NE STOKA.
ZAKAJ PA NIČ NE STOKA?
KER SE PELJE DO OTOKA,
KI SE NIKOLI NE JOKA.

OTOK VESEL JE,
KER NA NJEM ZELO ZABAVNO JE
IN OTROCI CELE DNEVE VESELO SKAČEJO.

KAPITAN PA SE SPRAŠUJE,
ZAKAJ MORJE ŽALUJE?
MORJE ODGOVORI,
KER V NJEM SO MORSKI PSI.
OTROCI SE BOJE
SKOČITI V VODE
IN ZAPLAVATI ČEZ MORJE.

A TAKRAT PO MORJU PRIPLAVA KIT,
KI MU Z VODE GLEDA SMEŠNA RIT.
POVE, DA MORSKI PSI
BOJEČI SO RES VSI.

KIT POKLIČE ŠE DELFINE,
KI OTROKE PELJEJO V GLOBINE.
TAM NIČ OSAMLJENI PLAVAJO
IN SE ZABAVAJO.

Lovro Bratun, Alen Omanović,
Jaša Assejev, Žiga Tihelj Rozin, 1. b

ČENČARIJA

Čenčachi so zelo veliki pacači,
se pacajo kot najhujši pujsači.

Čenčarija je svet,
kjer zmešnjava je za znoret.

Oh, ti Čenčachi,
so pravi trobentači,
trobijo na vse živo,
ko jih učiteljica pokliče,
so pa čisto adijo.

Jure Lavrič, 3. B

VODNA VILA

Mala vodna vila v vodi tiči,
kjer jo vodni duh drži.
Mala vila tam molči in čaka, da jo kdo reši.
Da bo spet z vilički skakala in se smejala.

Janja Kavčič Josipović, 4. a

PESMICA O VILI

Reka tiho šumi, reka počasi teče,
otroka si želita vodno
vilo spraviti iz ječe te.
Le zaigrati morata na stara glasbila,
in bosta vilo lahko rešila.

Jože Kastelic, 4. a

REŠITELJA VILE

Vila je v ječi ujeta,
zato otroka dve želji si želita,
ampak zaigrati morata na glasbila pravo,
da vilo bi rešila iz ječe vodnih duhov,
da bo šla lahko domov.

Nik Klobasa, 4. a

PESEM ZA VILO

Vila je vesela, zato ker Mihec in Marinka
prepevata lepe pesmi in igrata na ljudska
glasbila, zato se je vila odločila, da bo
vsakemu eno željo izpolnila.

Lucija Škulj, 4. a

PESEM ZA VILO

Mihec in Marinka hodita ob reki,
Mihec grepo lončeni bas, tralala tralala.
Marinka po piščal, tralala.
Da rešila bosta ujeto vodno vilo, tralala.
Vodna vila uresniči le eno željo, tralala.
Mihec in Marinka sta zapela pesem iz srca,
in vila je spet tu, juhuhu.

Maša Martinc, 4. a

GLASBILO

Vilo oblečeno v svilo,
rešilo je glasbilo.
Potem k nam prišla je vila in
nam eno željo izpolnila.

Domen, Jan, Klemen in Matic, 4. b

VILA KARMELINA

Je vila Karmelina meščane mesta prosila, da
odrešijo jo zlobnega rečnega duha, zaradi greha njenega.
Mihec in Marinka, pa sta babici in dedku obljubil,
da jo bosta rešila.
Našla sta stara glasbila in vila jima je željo
izpolnila.

Lejla, Monica, Eva, 4. a

VODNA VILA

Vodna vila joj kako naj te dobim.
Ti si skrita pod gladino,
joj kako naj te zbudim.
Poskusil bom z glasbili in upal, da
zbudil te bom.
Zdaj mi je celo uspelo,
zaigrati na travico,
da izpolnila mi boš željico.
Marinka si medvedka je želela
in Mihčeva želja jo je doletela.

Klara Križnič, 4. a

POD VODO

Kdo si drzne zbuditi vodnega duha,
sredi dneva belega.
Vodno vilo bo ugrabil
z njo pod bodo se poročil.
To za njo je velika nesreča,
če vodnega duha sreča.

Aleksandra Jug, 4. a

REČNA VILA

Rečna vila je zavpila
naj jo reši domišljija.
Mihec in Marinka zaigrala sta na
piščalko, s travno bilko
pa osvobodila vilo.
Zaželela sta si medvedka in zlato rolko.

Manca, Lavra, Nina, Maja, 4. b

ŽELJA

Mihec na zvonček je zvonil,
da bi zlato rolko dobil.
Mihec rolke ni dobil,
ker zvonček vile ni zbudil.
Vila se je prikazala in
Mihcu željo izkazala.

Bojan, Žiga, Vladimir, Emil in Nikola 4. b

Angleška literarna delavnica

ENGLISH LITERARY WORKSHOP

V okviru prve sobotne šole za nadarjene smo izvedli angleško literarno delavnico. Učenci so prevajali angleške pesmi v slovenščino, nekateri pa so se lotili kreativnega pisanja. Pri tem so si pomagali s slovarji in spletnimi stranmi, namenjenimi prevajanju. Izdelkov večinoma nisem popravljala in sem jih pustila takšne, kot so jih učenci sami napisali.

UNCLE SAMMY'S MAGIC SPELL!!!

TURN A CAT INTO AN APPLE!

FIRST YOU NEED SOME VINEGAR AND SOME FISH FEET, YOU CAN BUY THEM IN THE STORE

PUT THEM IN A WASHER

SECOND YOU NEED 3 BUTTERFLIES

PUT THEM IN THE WASHER AND

FINALLY YOU NEED A BUCKET OF LIVE WORMS, YOU NEED TO PUT THEM IN THE WASHER

AND SAY BIM BALAUM

AND THEN YOU PUT THE CAT IN THE WASHER AND IT TURNS INTO AN APPLE

SAM MAASARANI (6. a)

MY PET CANDO

He's got big hands
and he can climb a tree.
He's got big feet and
he can swim in the sea.

He's got big wings and
he can fly to the sun.
He's got big legs and
he can jump and run.

He's got big eyes and
he can see at night.
He's got big teeth and
he can bite.

He can do nearly everything
but he can't write,
or read, or speak, or count,
or do my sums right.

Moj domači ljubljeneček Onzna

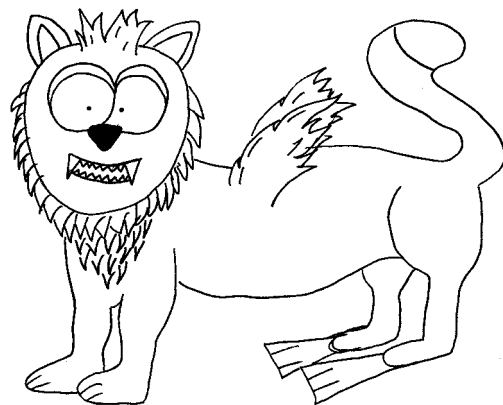
Ima velike šape in lahko spleza na drevo,
ima velike tace, da lahko preplava morje do
kamor ti seže oko.

Ima velika krila in lahko leti do sonca,
ima dolge noge,
da lahko drvi in skače kot tigrica Polonca.

Ima velike očke, da vidi v temí,
ima velike zobke, da grize in straši!

Zna čisto vse, kar se spomnite,
ne zna pa računati, govoriti ali brati,
šteti ali pravilno pisati.

Ema Barbič, 9. a; Daša Duc, 7. a

FLOCKY THE COWARDLY DOG

by ŽIGA OCVRK, 7. c

It all started on 1.4.1916 in my head. There was our house in the middle of our street.

Flocky was brown with big eyes and nose. He was special because he had black spots. Flocky the cowardly dog was with his bone - Courage. He was the luckiest dog on the world's end

Until one day there comes Bulldog Weber with his loving Dalmatian Jay. Weber attacks

Flocky. Flocky falls. Weber steals the bone and goes into our house in the middle of our street and almost kills Flocky. When Flocky wakes up and stands up, he hides in the trash. He needs a backup plan. He thinks and thinks until he comes up with a plan. He looks through the window. Flocky does the scary shadow which he is scared of. Then jumps on the roof. Weber is scared by the shadow

and jumps to the furnace when Flocky throws the stone into the chimney. The stone hits Weber. Weber dies. Jay dies too because of sadness.

Flocky was happy again and he had a girlfriend- bone-Courage. He was now the strongest dog in the world.

THE END

NE SRKAJ SI PALCA

»Ne srkaj si palca,«
mi mama pove.
Vprašam: »Zakaj?« in
popraskam glave.
Reče mi: »To je butasto!
Zdaj pa pojdi v posteljo.«
Tisto noč se mi zgodi,
da namesto palca sem
srkal kazalca.

Miha Žabjek, 7. c

Don't Suck Your Thumb

"Don't suck your thumb,"
my mother said.
I answered, "Why?"
and scratched my head.
She said, "It's dumb!
Now go to bed."
That night I sucked my toe
instead.

by Bruce Lansky

My Pig Won't Let Me Watch TV

My pig won't let me watch TV.
It's totally unfair.
He watches anything he wants
but doesn't ever share.

I never get to watch cartoons
or anything like that.
He's busy watching farming shows.
I should have got a cat.

I should have got a goldfish
or a guinea pig or goat.
Instead, I've got this pig
who's always hogging the remote.

Kenn Nesbitt

Moj pujs mi ne pusti televizije gledati

Moj pujs mi ne pusti tv-ja gledati,
kar nepravilno se mi zdi!
Gleda karkoli si zaželi,
a ničesar z mano ne deli.

Nikoli ne gledam risank ali kar gledata soseda,
ker pujs tako zelo rad gleda oddajo Kmetijska Tačka ...
Moral bi imeti mačka!

Moral bi imeti zlato ribico, morskega prašička ali kozico,
namesto tega pa imam prašiča,
ki za daljinca zganja hudiča.

Ema Barbič, 9. a; Daša Duc, 7. a

Falling Asleep in Class

by Kenn Nesbitt

I fell asleep in class today,
as I was awfully bored.
I laid my head upon my desk
and closed my eyes and snored.
I woke to find a piece of paper
sticking to my face.
I'd slobbered on my textbooks,
and my hair was a disgrace.
My clothes were badly rumpled,
and my eyes were glazed and red.
My binder left a three-ring
indentation in my head.
I slept through class, and probably
I would have slept some more,
except my students woke me
as they headed out the door.

ZASPALA SEM MED POUKOM

Danes med mojo uro sem zaspala,
ko dolgočasno snov sem podala.
Glavo sem na mizo dala,
zaprla oči sem in zasmrčala.

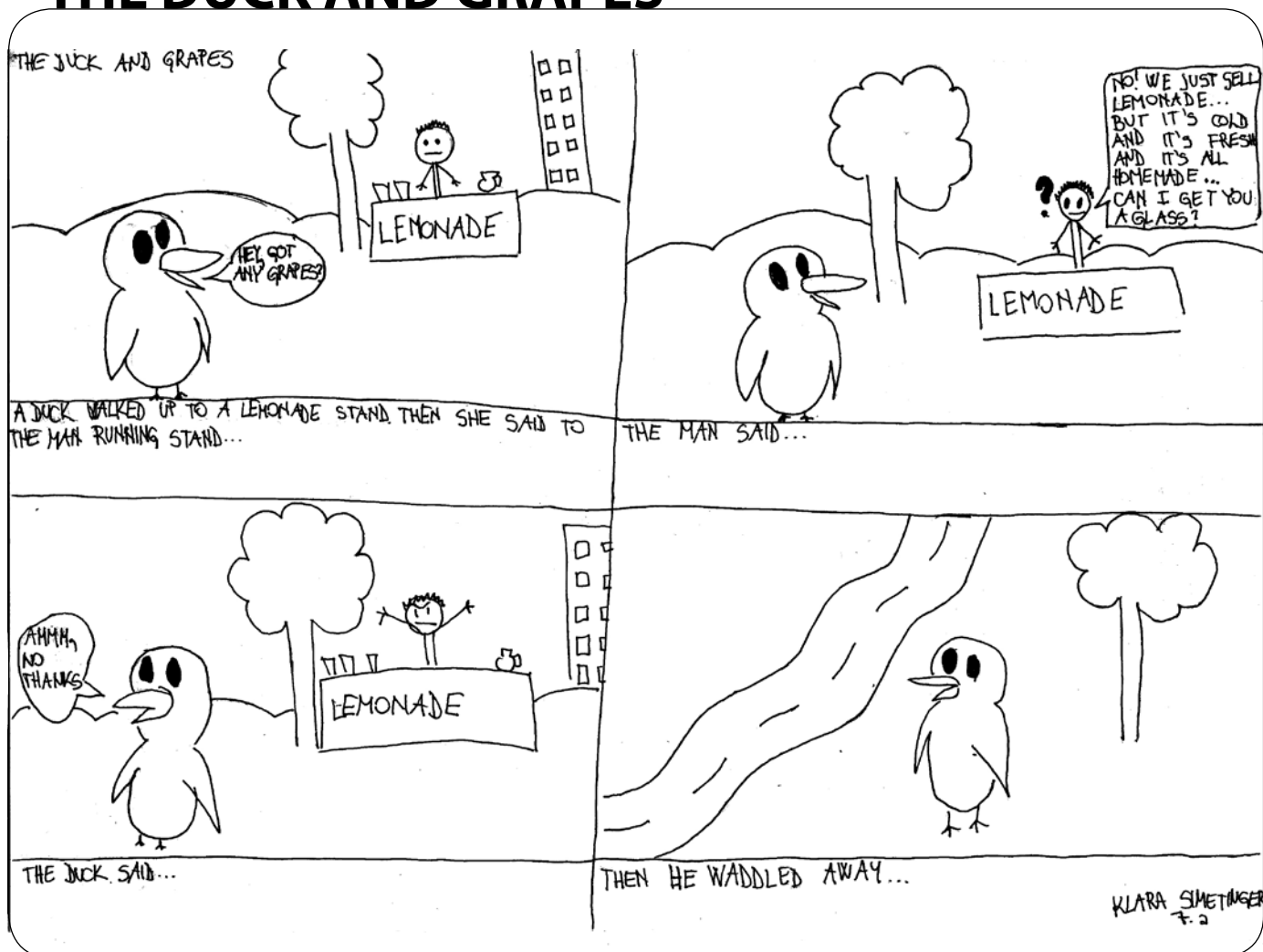
Zbudila sem se, da bi se znebila kosa papirja,
prilepljen bil je na obraz moj, hudirja!
Slinila sem se po zvezkih mojih
in sramovala las se svojih.

Moje obleke so bile grozno zmečkane
in moje oči s solzami obdane.
Svoje sem imela zapise,
na obrazu kot odtise.

Prespala sem celo uro
in najbrž bi spala še dlje,
vendar so moji učenci kmalu učilnico zapustili
in me z glasnimi kiki zbudili.

Daša Pogorelec, 7. c in Neža Bricelj, 7. b

THE DUCK AND GRAPES

NE BOJIM SE TEME

Jaz ne bojim se teme. Tema boji se mene. Ne morem reči, da se bojim stvari, ki trčijo v noč, ko sonce prišepne mi »lahko noč«.

Nikoli bal se nisem pošasti, hobotnic, same zlobe, ki gleda me izpod postelje dobre. Ne okostnjakov, čarovnic ali grdob, stvorov, ki obišejo me iz grobov.

Ne skrbi me za volkodlake ali vampirjeve zobe, ki zarijejo se mi v vrat, če spim še ne. V bistvu ne bojim se teme, le če mami ugasne luči in soba temačna postane.

Miha Žabjek, 7. c

I'm Not Afraid of the Dark

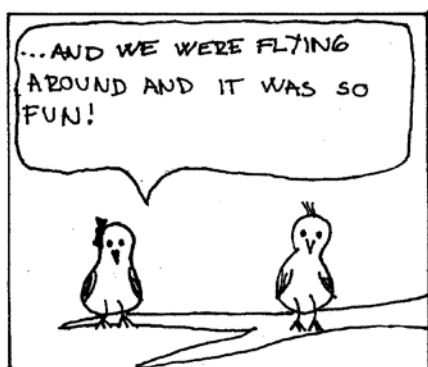
Oh, I'm not afraid of the darkness.
I don't mind an absence of light.
I can't say I'm scared of the sunset
or things that go »bump« in the night.

I've never been frightened of monsters
or tentacles under my bed.
Not skeletons, witches or goblins
or creatures come back from the dead.

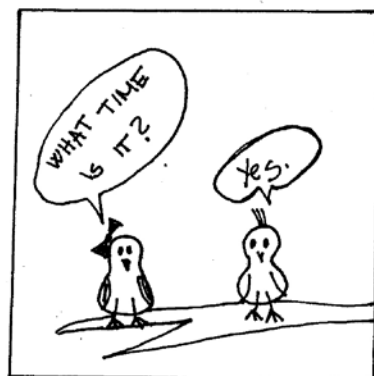
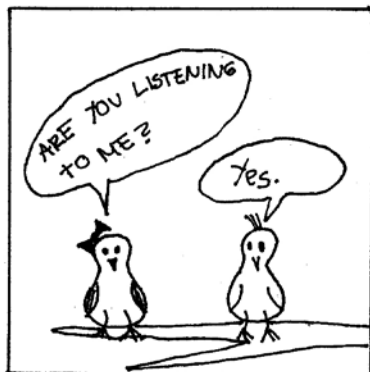
I'm not at all worried of werewolves,
or even a vampire's bite.
I'm simply not scared of the darkness,
except when you turn off the light.

Kenn Nesbitt

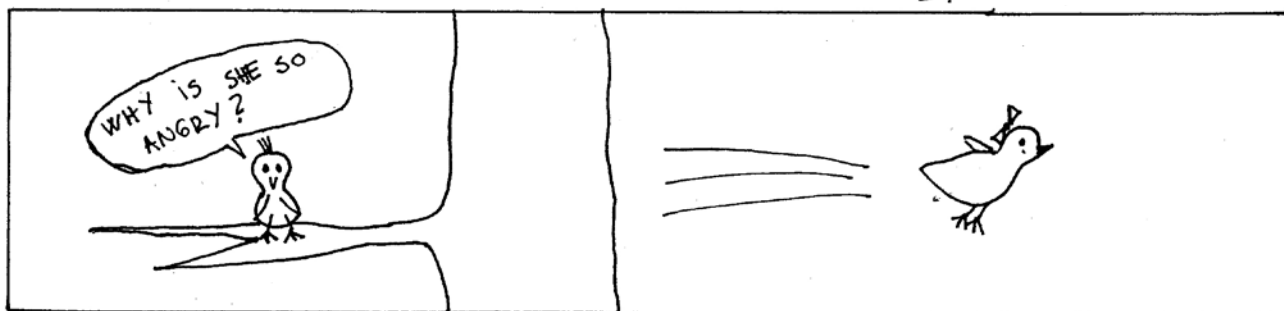
CONVERSATION

CONVERSATION

By: Katarina Beton 9.B

STRASTNA UČENKA OZNANJA LJUBEZEN

Dobiva se po šoli,
in mogoče boš ugotovil, da le nisem v sorodu s troli.
Če bi le razumel,
kako rada bi za roko te držala.

Po parku lahko bi hodila,
dokler noč se ne bi naredila.
Na gugalnicah bi se leteti učila,
skupaj se neba bi dotaknila.

Jaz bi ti venček iz marjetic naredila,
krono iz kapljic dežja
in iz najbolj zelene trave haljo ustvarila
ter gledala, kako čas hitro minevá.

Ko bi domov po ulicah tekla,
bi se zate vsem sladkarijam odrekla.
Še hrup prometa ti pove,
kako zaljubljena sem vaté.

Tvoj smeh spravlja me v jok
in sprašujem te, zakaj
nočeš z mano na zmenek po šoli,
saj nisem zmaj!

Neža Bricelj, 7. b in Daša Pogorelec, 7. c

THE PASSIONATE PUPIL DECLARING LOVE

Come meet with me and after school
Perhaps you'll see that I'm no fool
If only you would understand,
How I want to hold your hand

We could walk around the park
Until the days grow old and dark
And on the swings we'll learn to fly
Together we will touch the sky.

And I will make a daisy chain,
Create a crown from drops of rain
Weave a gown of greenest grass
And watch the hours quickly pass,

As we run home through all the streets
I shall give you all my sweets,
The singing of the traffic jam
Will tell you how in love I am

In class your laughter makes me cry
And I just want to ask you why
You think that I am such a fool
To dream of meeting after school

Andrew Fusek Peters

THE LAZY CAT

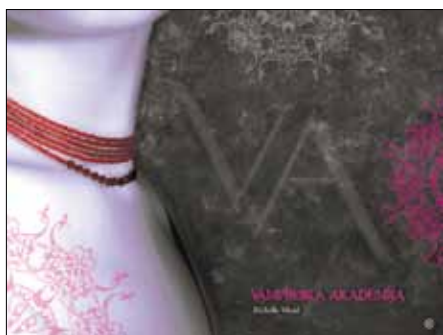
BEREMO

Najboljše knjige po izboru Barbare Beganović, 7. a

Te knjige vam priporočam za poletno branje. Zagotovo vas bodo navdušile in pregnale dolgčas, ker so napete in zelo zanimive, ker opisujejo ljubezenske spletko, skrivnostne umore, skrivnostna izginotja, dogodivščine najstnikov, resnične zgodbe iz življenja mojih vrstnikov, ... skratka prebrali jih boste na en mah.

1. NE BOM VEČ POBEGNILA
Špela Kucler
2. POJDI Z MANO
Dušan Čarter
3. VAMPIRSKA AKADEMIJA
Richelle Mead
4. ZMENKARIJE
Standiford Natalie
5. UMOR V VEGASTI HIŠI
Christie Agatha
6. KO BI LE VEDELA
Vail Rachel
7. SANJE NEME DEKLICE
Burgess Melvin

Moja manekenska pot

Za manekensko šolo sem se odločila predvsem zato, da spoznam nove prijateljice, se naučim lepe in pravilne drže in predvsem pridobim na samozavesti. Že dve leti obiskujem modno agencijo Vulcano Models, kjer sem se vse to naučila. Poleg tega sem pridobila še veliko drugih izkušenj.

Moji začetki

Moji začetki so se začeli že v otroški manekenski šoli, kjer sem se naučila lepe drže, samozavestnega javnega nastopanja, hoje po pisti in

osnov poziranja pred fotoaparatom. Ob koncu sem dobila svoj prvi BOOK (komplet treh barvnih fotografij).

Nadaljevanje kariere

Pri programu mladinske manekenske šole sem utrdila svoje znanje pri učenju lepe drže, hoje po modni pisti in pridobila sem še na večji samozavesti. Najbolj všeč mi je bila še šola ličenja, kjer sem se naučila pravilnega ličenja in uporaba make up-a za različne priložnosti.

V okviru nastopov sem obiskala veliko slovenskih krajev, izpostavila bi Maribor, kjer sem pridobila še izkušnjo s snemanjem videospota za televizijo.

Nadaljevalni tečaji

Pod vodstvom izbranih strokovnih sodelavcev svoje znanje izpopolnjujemo člani, ki imamo opravljeno začetno manekensko šolo.

V nadaljevalnem tečaju se učimo različne zvrsti plesa in manekensko-plesnih koreografij, imamo tudi predavanja in vaje pod vodstvom različnih priznanih strokovnjakov. Ker sem članica agencije moram svoje znanje najmanj dvakrat letno predstaviti na večjih modnih dogodkih. Kot so javni nastopi na modni pisti po Sloveniji. Sodelujem pa tudi na mnogih manjših modnih revijah in drugih prireditvah.

Želje

Svojo manekensko pot bom nadaljevala tudi v srednji šoli, saj mi je to hobi in se z veseljem ukvarjam s tem. Šolanje pa bom nadaljevala na Poljanski ekonomski šoli. Moja skrita želja je, da bi se srečala s svojo veliko vzornico Tayro Banks. Poleg tega si želim, da bi bila tudi jaz razpoznavna po Sloveniji in svetu.

Hočevar Maja, 9. b

Modni poletni nasveti

LIČENJE

Za poletje je zelo dobro, da ne pretiravamo z ličenjem. Za poletje priporočam, da trepalnice namažete z vodoodporno maskaro, veke pa s svetlejšimi barvami, kot so:

- bela
- modra
- nežno rožnata
- svetlejša zelena
- nežno vijolična
- siva z bleščicami

Za poletje priporočam, da se manj ali pa sploh nič ne mažete z rdečili in pudrom, ker vam bo sonce naravno obarvalo obraz.

POLETNO OBLAČENJE:

Priporočam čim bolj lahkotna oblačila iz naravnih materialov (lan in bombaž). Najbolj zaželeni kosi oblačil pa so :

- kratke hlače »hotkice«
- majčke s kratkimi rokavi ali naramnicami
- krajše lanene obleke
- tunike
- pajkice
- minike (kratka krila)

POLETNA OBUTEV:

Obutev naj bo čimbolj odprta in zračna, da se vam ne bodo potile noge.

- japonke
- »rimljanke«
- sandali
- moderni barvni poletni natikači

Svetovala: Vanja Ilić, 8. b

KUHINJA

Sadni sladoled

3 jogurtove lončke katerega koli sadja (jagode, borovnice, banane, marelic, breskev ...)
sok 1 limone
0.5 l navadnega jogurta (tekoči)
0,5 l sladke smetane
1 jogurtov lonček sladkorja

Sadje narežeš na koščke, dodaš sok limone, smetano, jogurt in sladkor. Vse to zmešaš v mešalniku in prazne jogurtove lončke napolniš z vsebino. Za najmanj 5 ur postaviš v zmrzovalnik, povabiš prijatelje in uživaš v vročih poletnih dneh.

knjižničarka Sabina Kirm

Poletni smoothie

1 banana
1 skodelica zmrznjenih malin
1 dl jogurta
1 dl mleka
1 velik kozarec

Vse skupaj zmešaš v mešalniku in postrežeš v kozarcu.

Neža Bricelj, 7. b

LANA TOMIĆ 4.B

Osvežilni sadni napitek

Jagode, mango in limete so bogat vir vitamina C. Vitamin C igra pomembno vlogo pri vzdrževanju imunskega sistema in obrambi telesa pred virusnimi ter bakterijskimi in glivičnimi okužbami.

Potrebujete:

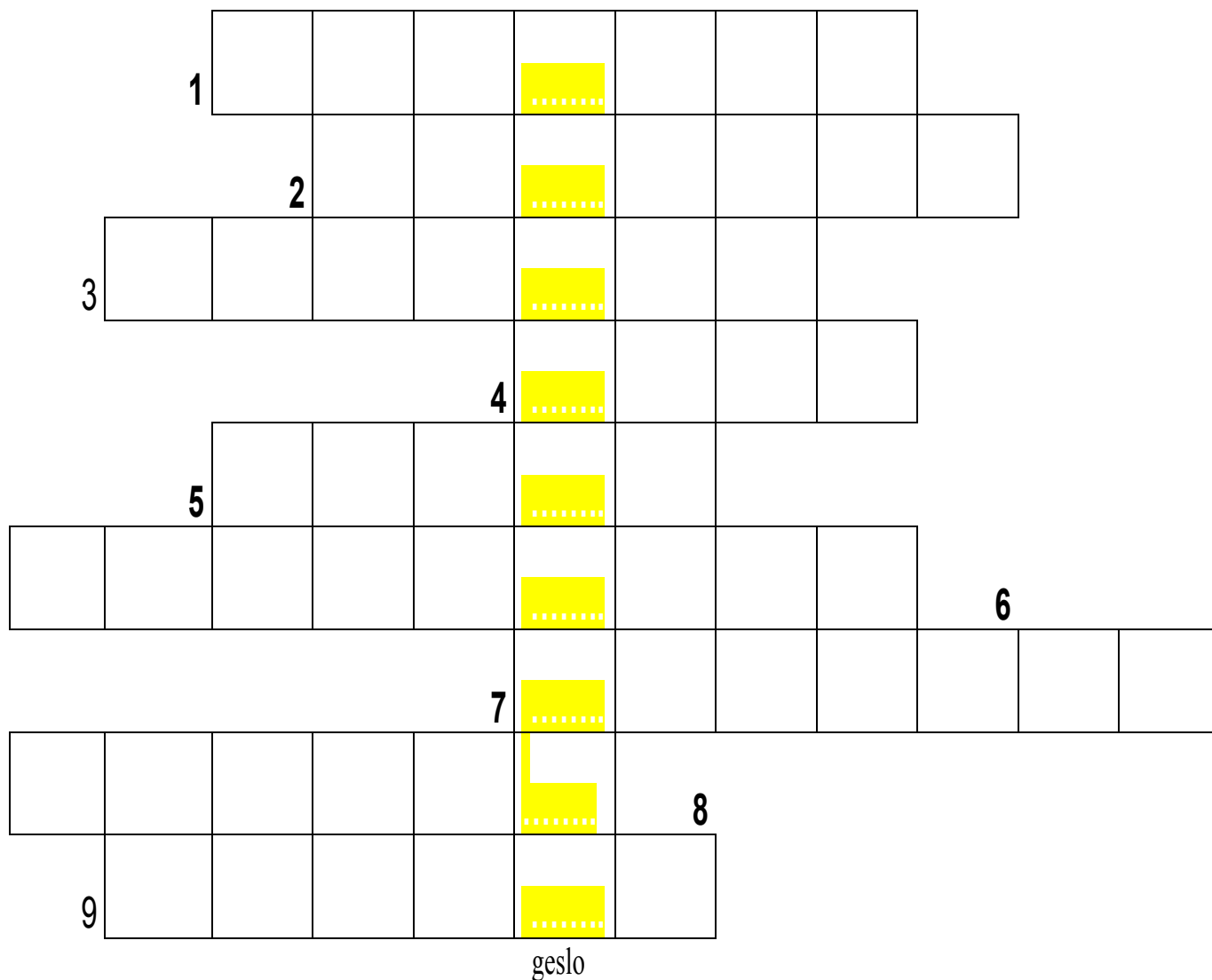
10 jagod
sok 3 limet
3 mangle
vodo
sadni sok agave

Sadje operite in narežite na kose. Vse sestavine zmešajte v mešalniku. Da bo napitek bolj osvežilen, dodajte več vode ali ledene kocke.

Učiteljica Meta Cedilnik

SADNA KRIŽANKA

Pripravila: Ana Tasič, 6. b

1. Ima rožnato žametno kožo, njeno meso je dišeče in sočno.
2. Lahko jih narežemo na krhle, olupimo ali zagrizemo vanj.
3. Septembra dozori na trti. Iz njega naredimo belo ali rdeče vino.
4. Ima trdo lupinico in sladko jedrce.
5. Je gladka in sladka. Lahko so temno modre ali vijolične barve.
6. Ima hrapavo in oranžno lupino. Ima sočno in močnato telo.
7. So sočne in dišeče, lepo rdeče in imajo veliko drobnih semen.
8. Z drevesa visijo, rdeče zorijo. Lahko si jih zatakneš za uho kot uhančke.
9. Je sladka, debela, lepo rumena ali sivkasta.

Pasavec

Pasavci živijo v Južni Ameriki. To so živali z zelo močnimi kremplji (srednji kremplj je največji) in trdim oklepom. Ima zelo lepljiv jezik, s katerim lovi mravlje in termite. Se zelo malo oglašča, ko je v nevarnosti, renči. Zavaruje se tako, da se vkoplje v tla in zaščiti z oklepom.

Arne Supe, 2. b

Intervju zmagovalnega benda »Jak'c bend«

1. Kakšen je občutek po zmagi?

Nejc: V redu. Noga me boli,

ampak zaradi drugih stvari (smeh).

Žiga: Ja. Kakšen? Odličen (smeh).

Nik: Ne vem ...

2. Ste imeli kaj treme?

Leon: Ja, veliko. Skoraj se je nisem moral otresti ...

Klara: Ja, Imela sem veliko treme.

Žiga: Ko sem igral solo, jo je bilo nekaj prisotno, ko pa sem igral na klavir, pa ne.

3. Koliko časa igrate izbran instrument?

Nejc: Na kitaro igram že štiri leta.

Nik: Pričel sem pred dvema tednoma (smeh). Naučil sem se le mojega dela.

Leon: Mesec in pol ...

4. Kaj menite o drugih nastopih?

Klara: V redu. Vsi so se mi zdeli v redu.

Žiga: Ja, eni so bili zelo dobri, eni so bili ...

Nejc: Bili so v redu. Samo bodimo iskreni. »Fušal« so.

5. Kdo bi na vašem mestu moral zmagati poleg vas?

Žiga: Ne vem. Ali bi morali zmagati Monika in Daša ali pa Monika, Maja in Leontina.

Klara: Nal ali Žiga, ker sta moja zelo dobra prijatelja.

Nik: Monika in Daša.

6. Koliko časa ste vadili zmagovalno točko?

Leon: Dva tedna in pol ...

7. Ali poleg kitare igrate še kak drug instrument?

Nejc: Ne.

Leon: Da. Igram klavir, ampak ne učim se.

Klara: Nič. Igram samo bobne.

Komentarji gledalcev:

Kakšna se vam je zdela celotna prireditev?

- Tako ... eni so bili dobri (smeh), eni so pa zelo »fušal«.

- Ja, vseč mi je bilo, ampak je bilo prekratko, ker sem moral nazaj na pouk (smeh).

- V redu je bilo. Najbolje sta peli Monika in Daša.

- »Ful« dobro je pela Kaja.

Daša Duc, 7. a

kopija nova

šolski program

Vodilno podjetje
v Sloveniji v
organizirani
oskrbi
s šolskimi
potrebščinami.

Enostavno, hitro in brez skrbi,
Kopija-nova za šolske potrebščine poskrbi.

STARŠEVSKI DAN

2. STARŠEVSKI DAN OŠ BOŽIDARJA JAKCA LETOS NA RUGBY IGRIŠČU

Pri organizaciji in izvedbi starševskega dne so poleg aktiva šole sodelovali še:

- Športno društvo Golovec (Baseball),
- Gasilsko društvo Štepanjsko naselje (vodne igre),
- Anka Peljhan iz podjetja Sonata (kuharska delavnica),
- študenti Fakultete za socialno delo (igre malo drugače),
- skavti iz Štepanje vasi (skavtske igre),
- Društvom slovensko makedonskega prijateljstva (ples)
- Roman Klobasa (šahovski krožek)

S pomočjo vseh je nastal nepozaben program. Letošnja prireditev je potekala na bližnjem Rugby igrišču. Otroci in starši, ki se niso ustrašili oblakov so napolnili igrišče in delavnice. Prireditve se je začela s predstavitvijo enote reševalnih psov Slovenije. Tudi letos je ob pomoči učiteljic potekalo risanje na majice. Otroci so si lahko sami narisali novo izbrani logotip za starševski dan katerega avtor je Nikola Kostić iz 4.B. Največ in najdlje so se udeleženci zabavali pri igri basebala kjer so lahko preverili hitrost meta žogice, spretnost udarjanja s kijem in se spoznali s pravili igre. Za lačne se je našlo kar precej dobrot v sladkem kotičku ter številni zabavni, zdravi in okusni prigrizki, ki so jih ustvarili na kuharski delavnici. Ob zaključku hvala vsem, ki ste se prireditve udeležili, sodelovali pri organizaciji ter nam pomagali pospraviti.

ZAHVALA

Poleg vseh sodlujočih se za uspešno izvedbo zahvaljujemo sponzorjem – PGD Štepanjsko naselje za klopi in mize, ŠD Golovec za mize in ozvočenje, staršema Andreju Slani za izdelavo plakatov in Uredništvu revije Dedal d.o.o. za brezplačne izvide revije Moj pes za nagrade ter OŠ Božidarja Jakca in Mestni občini Ljubljana, ki je podprla nakup vsega potrebnega za delavnice.

Andreja Križnič, Maruška Flis in Nuša Lampe, organizacijski tim staršev starševskega dne